

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ

ΕΩΣ ΠΟΤΕ Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ...

ΝΥΝ

ΕΠΕΣΤΗ ΩΡΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:

† Αργυρακάστρου ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ
ΤΕΡ. ΙΑΚ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡ. ΗΡ. ΜΗΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜ. Κ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΣ
ΣΠΚΡ. ΛΟΪ-ΖΙΔΗΣ
ΕΥΑΓΓ. ΑΝΑΡΟΥΣΗΣ
Μ. ΓΚΟΥΡΑΣ
ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΣ
ΝΟΥΣΙΑ ΔΘ. ΓΙΓΑ

Κ.Α.Π.

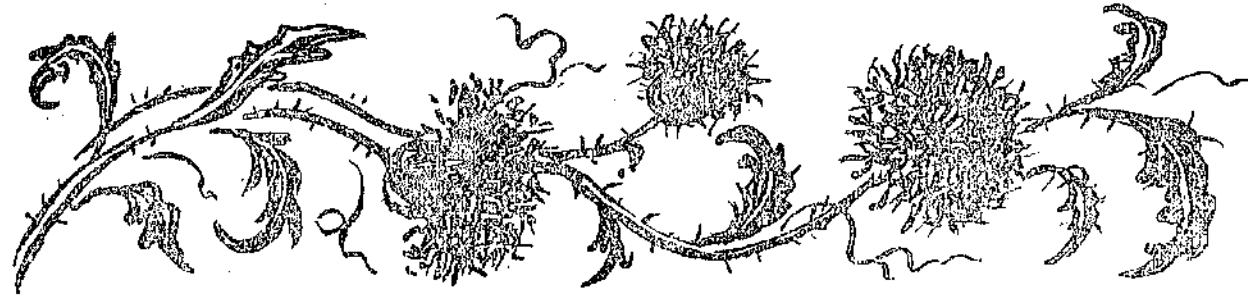
"Έτος Β'

Αριθμός φύλλου 6

Απρίλιος 1950

...ίνά τι με εγκατέλειψες;

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΩΝ

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ Βόρειον Ἡπειρον διαπράττονται φρικιαστικά καὶ ἀνήκουστα ἐγκλήματα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Χότζα εἰς βάρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ λαοῦ. Οἱ τελευταῖοι δέκα πέντε Βορειοηπειρώται δραπέται τῆς κολάσεως τοῦ Χότζα, ἀλλὰ καὶ Ἀλβανοὶ λιπατάκται τοῦ ἀλβανικοῦ στρατοῦ, περιγράφουν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν ἐν Β. Ἡπείρῳ ἐπικρατούσαν κατάστασιν. Μετεβλήθη εἰς ἓνα ἀπέραντον τάφον ἀτάφων ζώντων νεκρῶν.

Ἡμερὸν ἔρχεται εἰς φῶς νέον ἐγκλημα εἰς βάρος τῆς Νεολαίας. Ἡ βία ἐπιστράτευσις τῶν Βορειοηπειρωτισσῶν, ἡλικίας 15—25 ἐτῶν καὶ ἡ κατάταξις των εἰς τὰ «ἐθελοντικά βοηθητικά τάγματα». Αἱ νεάνιδες τῆς Βορείου Ἡπείρου, αἱ αὔριαναι μητέρες ἀποσπῶνται βιαιῶς ἐκ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ μεταφέρονται εἰς τὰς ἀλβανικὰς πόλεις πρὸς πλουσιμὸν τῶν χαρμιῶν τῶν ἐξεχόντων στελεχῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ ἀλβανικοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἐκκλήσεις, ὁ θρήνος καὶ ὁ κλαυθμὸς τῶν μανθῶν καὶ τῶν νεανίδων δὲν συγκινοῦν τὰ αἰμοσταγῆ ὄργανα τῶν Τυράνων. Αἱ κατάραϊ δὲν τοὺς πσοῦν.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι Βορειοηπειρωτικὴ Νεολαία, τέκνα τῆς ἠρωϊκῆς Χειμῆρας, Ἀργυροκάστρου, Δελβίνου καὶ Κορυτσᾶς μεταφέρουσα τὸν πόνον καὶ τὸν σπαραγμὸν τῶν σκλάβων ἀδελφῶν τῆς, ὑψώνει τὴν φωνὴν καὶ διαμαρτύρεται εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον διὰ τ' ἀνήκουστα καὶ φρικιαστικά ἐγκλήματα ποῦ διαπράττονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βόρειον Ἡπειρον ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ΟΗΕ, καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Μεγάλων διὰ τὴν μεταίωσιν τῆς ἐπιτρατεύσεως, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὸν ἀφανισμόν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἀτίμωσιν τῶν Βορειοηπειρωτισσῶν. Κάμνει ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Ἐλευθέρους Λαοὺς καὶ τὰς Κυβερνήσεις των νὰ εἰσηγηθοῦν τὴν Διασυμμαχικὴν κατοχὴν τῆς Βορείου Ἡπείρου μέχρι τῆς ἐπιλύσεως τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος.

Ἡ ὡς ἄνω διαμαρτυρία ἐπεδόθη εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας ξέων κρατῶν καὶ μετεδόθη ὑπὸ τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἐσχολιάσθη παρὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος

Εἰς κάθε μας ἔκδοσιν μὲ χαρὰ εὐρίσκονται συμπαραστάται τὸσον διὰ συνεργασίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου μας. Αἱ συνεργασίαι μας εἶνε γνωσταὶ εἰς τὸν κάθε ἀναγνώστη μας. Ἐκεῖνο ποῦ θέλομεν νὰ τονίσωμεν εἶνε ἡ συμπράτασις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ Τύπου. Ὁ «Ἰσχυρὸς» τῆς Ἀλεξανδρείας στὰς 24) 1) 49 μεταξύ τῶν ἄλλων γράφει: «... Εἰς τὸ ὅποιον (περιοδικόν) διδεται μὲ παλμὸν καὶ ἔξαρσιν ὁ ἀγὼν τῶν τέκνων τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑπὸ τὸν ἀλβανικὸν ζυγὸν στεναζούσης προσφιλεστάτης πατριδος των... Συνεργάζονται... (ἀναφέρονται ὀνόματα συνεργῶν μας) εἰς μίαν συντονισμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ τερματισμοῦ ἐνὸς ὠραίου ἀγῶνος, ἐπαθλὸν τοῦ ὁποίου θὰ εἶνε μία ἐλευθέρια καὶ εὐμεροῦσα Βάρ. Ἡπείρος. Ἄν ἡ Ἑλλάς εἴτε κάποτε «ΟΧΙ» ὅταν ὁ ὑπουργὸς ἐχθρὰς ἠθέλησε νὰ μολύνῃ τὰ ἔθνη τῆς ἐδάφης, «ΟΧΙ» θρονοφωνοῦν καὶ σήμερον μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς Νίκης, οἱ μαρτυρικοὶ πληθυσμοὶ τῆς ἀλβανοκρατουμένης Ἡπείρου. Τὰ «Β. Ν.» διὰ τῆς ἐκδόσεως των διερμηνεύουν τὴν ἀδάμαστον ἐθνικὴν θέλησιν τῆς ὀλοκληρώσῃ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς πατρίδος γῆς, βασικῆς προϋποθέσεως διὰ μίαν καλύτεραν αὔριον τῆς Ἑλληνικῆς Πατριδος...»

Ἐπίσης τὸ «Ἐθνος» τῆς Κύπρου τῆς 25) 1) 50 ἀφοῦ ἀναδημοσιεύει τὸν χειρισμὸν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου τονίζει τὰ ὀνόματα τῶν συνεργῶν καὶ ἐξαιρεῖ τὰς προσωπικότητας των.

Ἐπίσης ἡ «Πρωία» τῆς Κομοτινῆς τῆς 5ης Ἀπριλίου μεταξύ τῶν ἄλλων τονίζει: «... Τὸ περιοδικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην διαφημῆσεως, διότι ἡ ἐκλεκτὴ ὄλη του, γραμμὴν ἀπὸ διαλεκτοῦς συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ἐξαιρετικὴν καὶ διακεκριμένην θέσιν μεταξύ τοῦ πνευματικοῦ μας κόσμου, πιστοποιοῦν καὶ διαλαλοῦν τὴν μεγάλην του ἀξίαν. Τὰ δυνατὰ ἐπίσης καὶ καλογραμμένα θέματα ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου πείθουν τὸν κοθῆνα ὅτι τὸ περιοδικὸν αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστος σύντροφος τοῦ κάθε Ἑλληνοπόλου καὶ τὸ τόλισμα κάθε ἰδιωτικῆς δημοσίας καὶ Σχολικῆς Βιβλιοθήκης. Πρωταρχικὸν καθῆκον γιὰ τὸ διάβασμα καὶ τὴ διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀναλαμβάνουν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἡπειρώται, ὡς μίαν ἐλαχίστην ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν σκλάβαν, ἀλλὰ δική μας Ἑλληνικωτάτη Βόρειο Ἡπειρο».

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐυχαριστήσωμεν τὴν συμπράτασιν αὐτὴν, ἡ ὁποία συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ
ΤΑ
ΠΑΝΤΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ
Β. ΗΠΕΙΡΟ

Δελτίον Μάχης γιὰ τὸν Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ ὁ Κύριος. Ἡ Ἀνάστασις αὐτοῦ πληρῆ τὰς ψυχὰς ὄλων ἐλπίδος, ἀπιστοδοξίας, βεβαιότητος, ὅτι θὰ γίνῃ ἡ ἀνάστασις νεκρῶν καὶ ἡ ἀνάστασις ζώντων νεκρῶν. Ἡ Βόρειος Ἡπείρος, ὁ παρμεγίστος αὐτὸς Τάφος κάτω ἀπὸ τὴν πλάκαν τοῦ ὁποίου χιλιάδες ἥρωες νεκροί. Αὐτὸς ὁ Τάφος ποῦ περικλείει τὰ ὀστά σφαγιασθέντων καὶ ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἔχει κάτι τὸ συμβολικὸν μὲ τὸν Τάφον τοῦ Θεανθρώπου. Κάτι ποῦ ἀφήνει εἰς τὴν ψυχὴν μία ἐλπίδα, μία ἀνάτασι...

Ἀνεστήθη ὁ Χριστὸς ἀφοῦ προηγουμένως ὑπέστη τὰ ὄσα ὑπέστη καὶ ἀφοῦ προσέφερε Ἐαυτὸν Θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀναμένουν τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ Βόρειος Ἡπείρος Τάφος ζώντων νεκρῶν, Ἑλλήνων τὴν πίστιν, τὴν καταγωγὴν, εἶνε φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον ν' ἀναμένουν δικαίωσιν, ἀναγνώρισιν καὶ ἀνάστασιν.

Τὸ δράμα τῆς Β. Ἡπείρου ἐὰν θελήσῃ τις ψυχραίμως καὶ ἀμερολήπτως νὰ τὸ παρακολουθήσῃ θὰ εὕρῃ πολλὰ τὰ κοινὰ μὲ τὸ δράμα τοῦ Θεανθρώπου καὶ θ' ἀνακαλύψῃ τὸν Πιλάτο καὶ θ' ἀκούσῃ τὸ «Σταύρωσον, Σταύρωσον» ἀπὸ ἓνα ὄχλον διεκδικοῦντα θέσιν ἡγετικὴν λαῶν ὕδρογειοῦ.

Διότι μόνον ὄχλοι μὴ βουλόμενοι καὶ μὴ ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῶν στοιχιωδεστέρων ὑποχρεώσεων. Ὁ ὄχλος παρασυρόμενος ἀπὸ πάθη ἢ ἀπὸ ταπεινὰ συμπερόντα, δημαγωγούμενος ἀπὸ ὄχλογέρας καὶ παρασυρόμενος κατὰ τρόπον ποῦ ἀπάδει εἰς ἔθνη καὶ εἰς κράτη ποῦ πρέπει νὰ ἔχουν συνέπειαν καὶ συνέχειαν εἰς ὅ,τι λέγουν, ὅτι πιστεύουν, δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ τὸν πρὸ τοῦ Πιλάτου ὄχλον.

Καὶ Πιλάτοι ἐν προκειμένῳ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Καὶ ὄχλοι οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐξυπηρετήσουν ἴδια συμφέροντα θ' ἀνεγνώριζον τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἡ καθήλωσις τῆς Βορείου Ἡπείρου ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἦτο καὶ εἶνε ἐγκλημα παρόμοιον τῆς Σταυρώσεως τοῦ Θεανθρώπου.

Μὲ τὴν Βόρειον Ἡπειρον ἐσταυρωμένην μὲ τοὺς ἥρωας μέσα εἰς τὰ ἀγία χώματά της καὶ μὲ τοὺς ζώντας νεκροὺς Ἡπειρώτας, ποῦ ἀναμένουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας των, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, προχωροῦμεν πρὸς τὰ πεπρωμένα, ἀποφασισμένοι ὅπως

δηποτε, ἀγωνιζόμενοι νὰ ὀλοκληρώσωμεν ἓνα ἔργον ποῦ ἤρχισαν οἱ πρόγονοι καὶ συνεχίζομεν ἡμεῖς.

Ἐνα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἡ δικαιοσύνη ἐπιβάλλει, ἡ ἀνωτέρα ἠθικὴ καθορίζει καὶ ἡ ἀλήθεια διαγράφει.

Ἀποφασισμένοι νὰ φέρωμεν εἰς πέρας καὶ νὰ ὀλοκληρώσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ θυσιασθέντες ἐπεδίωξαν, τὸ ὁποῖον γενεαὶ τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος πίστεψαν, πιστεύουν καὶ θὰ πιστεύουν.

Τὸ ἔργον εἶνε ἀπλοῦν, ὅπως εἶνε ἀπλὴ ἡ ἀλήθεια, ὅπως εἶνε ἀπλοῦν τὸ δίκαιον νὰ ἐνωματώσωμεν τὸ τμήμα τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, τὴν δούλην σήμερον ὑπὸ κατοχὴν ξένων μὲ τὸ κύριον σῶμα τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Καὶ τὸ τμήμα αὐτὸ λέγεται Βόρειος Ἡπείρος, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπαρχία Ἑλληνικὴ, ἦτο ἐπαρχία Ἑλληνικὴ καὶ θὰ γίνῃ καὶ πάλιν Ἑλληνικὴ, διότι αὐτῶ ἐπιτάσσει ὁ Θεὸς καὶ αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ Δικαιοσύνη.

Δι' ἡμᾶς τὰ καθεστῶτα τῆς Ἀλβανίας καὶ τὰ μαγειρεύματα καὶ οἱ διάφοροι συνδυασμοὶ καὶ αἱ διάφοροι ὑποχωρήσεις, ὑπαναχωρήσεις καὶ ἀναστροφῆς τῆς πολιτικῆς, τῶν ἐκστότε ἐχόντων εἰδικὰ συμφέροντα νὰ ἐξυπηρετήσουν οἱ διάφοροι διπλωματικοὶ ἔλιγμοι εἴτε μὲ τὸν Ζώγου, εἴτε μὲ τὸν Χότζα ἢ μὲ τοὺς διαφόρους Βῆδ, μᾶς ἀφήνουν ἀσυγκινήτους, διότι ὅλα αὐτὰ εἶνε ἐξω πάσης ἐνοίας ἀποστολῆς τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπιθυμοῦντων καὶ τῶν πιστώντων οὐχὶ ὡς παζαρευτῶν ταπεινῶν μικροσυμφερόντων, ἀλλὰ ἡγήτορων τῶν λαῶν, ποῦ ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ λαοὶ δὲν εἶνε ἐμπορεύματα, ἀλλὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν γῆν νὰ ζοῦν ἐλευθέρως.

Ἡμεῖς οἱ νέοι τῆς Β. Ἡπείρου ἀγωνισταὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δικαίου μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἰδανικά τῆς Φυλῆς καὶ εἰς τὰ πεπρωμένα της δὲν πρόκειται ν' ἀφήσωμεν ποτὲ τὴν Μητέρα Βόρειον Ἡπειρον σκλάβαν εἰς χεῖρας ξένων κατακτητῶν. Δὲν πρόκειται ποτὲ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ὀρρωδίσωμεν πρὸ οἰασθήποτε πίεσεως ἢ πειθαναγκασμοῦ καὶ εἰς τὴν πρώτην φωνὴν, εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν, εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν θὰ προσφέρωμεν ζῶν καὶ ψυχὴν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἐλευθερίας τῆς ἀγαπημένης μας Βορείου Ἡπείρου.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Τὰ «ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ» Σᾶς εὐχονται Χρόνια Πολλὰ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου 'Αργυροκάστρου κ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ

— Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος —

ΜΑΖΥ με τους άλλους Χριστιανούς, ὁμοεθνεῖς καὶ μὴ, ὄλου τοῦ κόσμου, θὰ ἐορτάσουν καὶ οἱ Βορειοηπειρώται τὸ ἐφετεινὸ Πάσχα. Δὲν εἶνε ἡ μεγαλύτερη καὶ ὑποβλητικώτερη ἐορτὴ τῆς Χριστιανισμοῦ; Δὲν εἶνε ἡ γλυκύτερα ἀνάμνησις ἐνὸς ἀναμφισβητήτου ἱστορικοῦ γεγονότος, ποῦ συνδέεται μετὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας; Οἱ Βορειοηπειρώται ἐν τούτοις θὰ τὸ ἐορτάσουν τὸ Πάσχα αὐτὸ μὲ μελαγχολίαν καὶ νοσταλγίαν, ἄλλοι ζῶντες σὲ ἕνα φρικτὸν καὶ ἀτέλειωτον Γολγοθᾶν, καὶ ἄλλοι περιφέροντες τὰ ράκη καὶ τὸν πόνο τῆς προσφυγίας, ὅπουδῆποτε γῆς καὶ ἀν' εὐρίσκωνται. Ἡ τραγωδία τῆς Σταυρώσεως των συνεχίζεται με ἀκατάπαυστον καὶ ἀγριαν ρυθμὸν, κάτω ἀπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τοῦ ἐορτάζοντος χριστιανικοῦ κόσμου. Ἡ χριστιανικὴ ἀλληλεγγύη, μετὰ ὅσα λέγουν καὶ ὑπόσχονται παραμένει ἕνας κενὸς καὶ μάταιος λόγος. Οἱ κόκκινοι σταυρωταὶ τοῦ εἰκοσιτοῦ αἰῶνος μυκτηριζοῦντες καὶ ἀπειλοῦντες τὸ σύμπαν, ὀργιάζουν ἀκόμα, ἀχόρταστοι ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων των καὶ ἀτιμώρητοι διὰ τὰ κράζοντα κακουργήματά των.

Διὰ τοὺς Βορειοηπειρώτας λοιπὸν καὶ τὸ Πάσχα αὐτὸ θὰ εἶνε τραγικὸν ὅπως ἡ Σταύρωσις. Μέσα στὴν ἀσταμάτητη συμφορὰ τους θὰ τοὺς πολιορκῶν αἱ γλυκαὶ ἀναμνήσεις περασμένων ὥραίων χρόνων, ὅταν ὁ ἐορτασμός γινόταν μετὰ τὴν ζωηρότερη καὶ μεγαλοπρεπέστερη ἐορταστικὴ διάθεσι, καὶ μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα πραγματικῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς. Καὶ στίς πόλεις καὶ στὰ χωριά τῆς Βορ. Ἡπείρου, ὁ θρησκευτικὸς καὶ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμός ἐφθάνον ὁτὸ κορυφωμὰ τους σὲ ὅλην τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα. Στὴν ἔντασι τῆς ζεπερνοῦσε κάθε ἄλλη χαρὰ ποῦ συνδέεται μετὰ τὴν θρησκευτικὴ, οἰκογενειακὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ. Οἱ αὐλόγυροι τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰ ἐλάνια τῶν χωριῶν καὶ τὰ σπίτια μικρὰ καὶ μεγάλα, ζωντάνευαν καὶ ἐπαίριαν ἄλλο χρῶμα ἀπὸ τὰς ἀβάσπαστας. Αἱ ἱερὰ ἔθνη καὶ παραδόσεις αἰῶνων ἀναβίωσαν μέσα στὰ τραγοῦδια καὶ τοὺς χοροὺς

καὶ μέσα στὰ φανερῶματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀδελφωσύνης, ποῦ ἡ ἀνάμνησις τους φέρνει δάκρυα στὰ μάτια καὶ πόνον ἀβάστακτον στὴν ψυχὴ. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐνοιώθησαν τὸ Πάσχα στὴν πραγματικὴν του γλύκα καὶ ὁμορφιά. Ζωντάνευαν τότε καὶ οἱ ἔθνη καὶ ἐλπίδες καὶ γιγάντωναν τῆς ψυχῆς τῶν σκλαβωμένων γιὰ μιὰ καλύτερη αὔριον. Καὶ δυνάμωνε καὶ ἡ πίστις γιὰ μιὰ ἀντιμετώπισι μετὰ περισσώτερον θάρρος τοῦ σκληροῦ ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκλαβιάς.

Ὅλα αὐτὰ σταμάτησαν πᾶ καὶ τέλειωσαν μέσα σὲ μιὰ φτώχεια καὶ σὲ μιὰ συμφορὰ, ἀνήκουστη στὴν

Ὁ Μητροπολίτης Ἀργυροκάστρου ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου τοῦ εἰς τοὺς Ἁγίους 40, κατὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα τοῦ 1937.

πολύχρονη ἱστορία τῆς δύστηνης πατρίδος μας. Ἄνθρωποι ποῦ δὲν ἔχουν ψωμί νὰ φάνε, ποῦ δὲν ἔχουν νὰ ντυθοῦν, ποῦ τοὺς ἀποδεκατίζουν οἱ ἀρρώστειες, ποῦ ζοῦν μετὰ τὸν τρόμο στὴν ψυχὴ, καὶ ποῦ κάθε μέρα ἀντικρίζουν τὸν θάνατον τῆς φυλακῆς καὶ τοῦ στρατοπέδου, πῶς νὰ ἐορτάσουν τὸ Πάσχα ὅπως ἄλλοτε; Πόσο τραγικὴ καὶ σκληρὴ ὑπῆρξε ἡ μοῖρα τῶν μερῶν αὐτῶν, ποῦ ὑπῆρξαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας συνώνυμα τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς φιλοπονίας, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἄς ὁφθαίνομεν οἱ φανεροὶ καὶ ἀφανεῖς αὐταυροὶ τοῦ μεγάλου ἐγκλήματος, ποῦ δὲν ἐνοεῖ νὰ φθάσῃ στὸ ὀριστικὸν του τέρας.

Εἶμαι βέβαιος μὴ ταῦτα ὅτι, καὶ μέσα στὸ ἀφόρητο καμίνι τῆς συμφορᾶς ποῦ βρίσκονται οἱ μαρ-

«Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται Ματαίᾳ ἡ πίστις ἡμῶν».

τυρικὸι ἀδελφοὶ μας, δὲ θὰ ἔχουν ξεχάσει τὸ πολυσήμαντο διδάγμα ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἱστορία τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ μας καὶ μάρτυρος, τοῦ Χριστοῦ. Εἴτε ἀργότερα, εἴτε πολὺ γρηγόρα, κάποια μέρα, θὰ γιορτάσουν κι' αὐτοὶ τὸ χαρμόσυνο Πάσχα, ποῦ θὰ τοὺς ἀποξημιάσῃ γιὰ ὅλα τὰ μαρτύρια καὶ τῆς στερήσεως ποῦ ὑπέστησαν, γιὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμμοὴν στὴν πίστι τῶν πατέρων τους, καὶ στὸ γλυκὸν ὄραμα τῆς λευτεριάς, ποῦ τόσο ἀργῶς νὰ ἀνατεῖλῃ καὶ γιὰ μᾶς. Δὲν εἶνε δυνατόν καὶ κατὰ τοὺς ἀνθρωπίνους ἀκόμα λογισμοὺς, ἕνα τόσο παρατεταμένο καὶ σκληρὸ μαρτύριο, νὰ μὴ καταλήξῃ σὲ ἕνα ἀνάλογο Πάσχα, ποῦ νὰ γεμίσῃ τῆς πικραμένες καρδιῆς των μετὰ τὰ πρόσχαρα καλοκαίρια μιᾶς ἀβασίλευτης πιά χαρᾶς καὶ εὐτυχίας. Θὰ ἦταν ἀκατανόητον καὶ ἀπελπιστικόν, ἀν' τόσοι θρήνοι καὶ στεναγμοὶ ἀποβοῦσαν μάταιοι, δίχως νὰ ἀντικατασταθοῦν κάποια μέρα ἀπὸ τὰ ὄσωνά καὶ τὰ ἀλληλοῦσα μιᾶς βέβαιης λυτρώσεως.

Γι' αὐτὸ οἱ ἀδελφοὶ μου Βορειοηπειρώται ποῦ δὲν ἔχασαν τὴν πίστιν τοὺς στὸν αἰώνιον ρυθμιστὴν τῶν ἀνθρωπίνων τυχῶν καὶ στίς ἀνεξερεύνητες Βουλῆς του, μπροστὰ στὸν ἀναστάντα Χριστὸν, τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου, γονατιστοὶ ὡς τὸν παρακαλέσουν μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν τους, νὰ δεῖξῃ τὴν λαμπροφῶρον ἀνάστασίν του καὶ στὴν μαρτυρικὴν πατρίδα μας. Ἄλλὰ παράλληλα πρὸς τὴν πίστιν αὐτὴν καὶ τὴν προσευχὴν, ὡς ὀπίσσουν τῆς ψυχῆς τους μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ μεγαλύτερου σταυρωμένου μάρτυρος τῶν αἰώνων, ποῦ ξέρει νὰ μεταβάλλῃ τοὺς Γολγοθᾶδες σὲ θριάμβους ἀναστάσεως. Τὸ πραγματικὸν Πάσχα τῶν ἀξίων μιᾶς λυτρώσεως ὀριστικῆς δὲν ἐρχεται μόνον του, Πραετοιμάζεται πρῶτα ψυχικῶς καὶ ἔπειτα ἐκβιάζεται. Τέτοιο πρέπει νὰ εἶνε τὸ αὐριανὸ Πάσχα μας.

† Ὁ Ἀργ/στρου ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝ

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Ο ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἄρθρον τοῦ Ναυάρχου ΠΕΡ. ΙΑΚ. ἈΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Πρώην Ὑπουργοῦ - Βουλευτοῦ καὶ Πρεσβετοῦ

ΝΟΘΟΝ καὶ ἐπιβλαβὲς κατασκευάσμα ὑπῆρξε τὸ ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἱδρυθὲν Ἀλβανικὸν κρατίδιον. Νόθον, διότι περιέλαβε, τῇ ἀξίωσει τῆς Ἰταλίας, ἑλληνικωτάτας χώρας ἐπιβλαβές, διότι ὑποταξαγμένον εἰς τὰ ὑλικά συμφέροντα ἐχρησίμευσεν ὡς θύρα διὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Βαλκάνια.

Τὴν 7ην Ἀπριλίου 1939 ἡ Ἰταλία κατέλαβε τὴν Ἀλβανίαν, ἀφοῦ προηγουμένως διὰ πολλῆς δαπάνης εἶχε καταστήσει αὐτὴν ὑποχείριαν. Ἦτο ἡ πρώτη αὐτῆ ἐκδήλωσις τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου τοῦ προκληθέντος ὑπὸ τοῦ Ἄξονος. Αἱ Ἀγγλοσαξωνικαὶ Δυνάμεις θὰ ἐπέισθησαν, ὑποθέτομεν, ὅτι, ἀν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἀποτελοῦσαν ἴδιαν φυλὴν, οὐδέποτε κατόρθωσαν νὰ συγκροτήσουν Κράτος ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον, ὑποκείμενους πάντοτε ὑπὸ διαφόρους κατακτητὰς ἢ δὲ τελευταία ἀπὸ τοῦ 1913 δοκιμὴ θὰ ἐπέθετε τὰς Δυνάμεις, ὅτι ἀν θέλωσι νὰ κλείσωσι εἰς τὸ μέλλον τὴν ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς θύρας εἰσβολῆς εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ νὰ προλάβωσι νέας ἀφορμὰς παγκοσμίων πολέμων, ἡ Ἀλβανία ὡς Κράτος δέον νὰ ἐκλειψῇ καὶ νὰ διανεμηθῇ αὕτη μετὰ τὸν Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυίας.

Ἐὰν διώσῃ αἱ ἐνδιαφερόμενοι Δυνάμεις ἐμμείνωσιν εἰς τὰς παλαιὰς αὐτῶν πλάνας, ὡς δι' ἀφθόνου αἵματος ἐπλήρωσαν οἱ σύμμαχοι αὐτῶν Ἑλληνας καὶ Σέρβους, τότε τὰ πρὸς τὴν Ἀλβανίαν σύνορα τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ὀρισθῶσι ὡς ἀκολούθως:

Ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς ὁ ποταμὸς Γενοῦσος (κοινῶς Σκοῦμπι) πρέπει νὰ περιληφθῇ ἐντὸς τῶν συνόρων ἡμῶν, ἄτινα νὰ χαραχθῶσι κατὰ τὴν βορειότερον ἐπὶ τῆς ὁροσειρᾶς τοῦ Γεραμπί.

Ἀκολουθοῦντες πρὸς ἀνατολὰς τὴν γραμμὴν ὑπερθεῖν τοῦ ποταμοῦ νὰ περιλάβωμεν ὀλόκληρον τὴν λίμνην Ὀχρίδος ἢ Ἀχρίδος, ἥτις, ὡς κειμένη εἰς μέγα ὑψόμετρον ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, δύναται ν' ἀποθῇ πηγὴ πλοῦτου διὰ τὴν γεωργίαν, βιομηχανίαν καὶ κτηνοτροφίαν καὶ παραγωγὸς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας διὰ τὴν Βόρειον καὶ Κεντρικὴν Ἑλλάδα.

Ἀποκαλύπτομεν δὲ ἐνταῦθα, τὸ ἴσως ἀγνωστον καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους, ὅτι κατὰ τὸν Ἑλληνοἰταλικὸν

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

πόλεμον ἐν Ἀλβανίᾳ, οἱ Σέρβοι ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου καὶ διὰ τῆς λίμνης Ἀχρίδος, ἐφώδιαζον παντοστροφῶς τοὺς Ἰταλοὺς. Οὕτως ἐνσωματοῦντες τὴν λίμνην ὡς καὶ τὴν πόλιν τῆς Ἀχρίδος, βαίνομεν πρὸς τὰ Ἑλληνογιουγκοσλαυικὰ σύνορα.

Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία τοῦ νόθου αὐτοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους εἶνε ἡ ἀκόλουθος: Τὴν 1ην Ἰουνίου 1913 ὑπεγράφη ἡ Συμφωνία Βενιζέλου—Πάσις δι' ἧς διεμελήζετο ἡ Ἀλβανία μετὰ τὸν Ἑλλάδος καὶ Σερβίας· τοῦτο, διότι γενικῶς καὶ ὀρθῶς ἐκράτει ἡ γνώμη, ὅτι λόγω τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, τῆς ἐλλείψεως παρ' αὐτῷ πολιτικῆς ὀριμότητος καὶ πολιτισμοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, εἰς κράτος κυρίαρχον, αὐταρκες καὶ ἀνεξάρτητον δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀναδειχθῇ ἡ Ἀλβανία. Ἀπὸ τῆς Συμφωνίας ταύτης ἐπεκράτησαν αἱ δολοπλοκίαι τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ Ἰταλίας διὰ διαδοχικῶν Συνθηκῶν, αἵτινες ἐν τέλει κατέληξαν εἰς θάρος τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Αὐστροουγγαρίας, μετὰ τὸν πρώτον παγκόσμιον πόλεμον, ἥτις δριμύως εἶχεν ἀντιταχθῇ εἰς τὴν Συμφωνίαν Βενιζέλου—Πάσις, ταύτην ὑπεκατέστησεν ἡ Ἰταλία, ἥτις σκοποῦσα νὰ θέσῃ πόνδα, ἔστω καὶ ἐπὶ μικροῦ τμήματος τῆς Ἀλβανίας, ἐδέχθη τὴν μετὰ αὐτῆς καὶ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων Συνθήκην τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1915. Δι' αὐτῆς ἡ μὲν Β. Ἀλβανία παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Σερβίαν, ἡ δὲ Β. Ἡπειρὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ μέσον τμήμα μὲν λιμένα τὸ Δυρράχιον ὅ' ἀπετέλει Ἀλβανικὸν κράτος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἰταλίας.

Ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ἰταλία ἀνέλαβε θέσιν προστατίδος οὐχὶ πλέον μικρᾶς, ἀλλὰ μεγάλης Ἀλβανίας, δὴθεν ἀνεξαρτήτου καὶ κυρίαρχου, παραιτηθεῖσα τῆς Συνθήκης τοῦ 1915, καὶ ἐπιτυχούσα ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας τὴν Β. Ἡπειρὸν μὲν σύνορα πρὸς Δ. μέχρι τοῦ Βουθρωτοῦ. Ἡ προνομιούχος αὕτη θέσις τῆς Ἰταλίας ἐναντι τῆς Ἀλβανίας ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν

Δυνάμεων τῆς Συνενοήσεως διὰ τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1921. Ἐκτοτε ἡ Ἀλβανία ἀπέβη οὐσιαστικῶς Ἰταλικὸν Προτεκτοράτον, καθότι ὑποδουλώθη αὐτῇ πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς ἐτησίως, ὅσα εἰς χρῆσιν ἑκατομμύρια ἀπαιτοῦντο πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς. Παρηγορούμεθα πιστοποιοῦντες, ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις πληρώνουσι πάντοτε τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀδικίας των. Οὕτως ἐπλήρωσεν ἡ Ἑλλάς τὸ 1940, ἀλλὰ ἐπλήρωσε καὶ ἡ Μ. Βρετανία τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν παραχωρήσεις τῆς τοῦ ἔτους 1921.

Ἦδη μετὰ τὸν παρόντα πόλεμον τὴν οἰκτρὴν τῆς Ἰταλίας πτώσιν, τὴν κηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Μεγ. Βρετανίας πείραν, τὴν τοιαύτην ἐν γένει ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων, ὅτι πᾶ Ἀλβανικὸν Κράτος κυρίαρχον, ἀνεξάρτητον καὶ οἰκονομικῶς αὐταρκες δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ὀρθότερα λύσις ἔσται ἡ δοθεῖσα τὸ 1915, ἀνενοεῖται τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἰταλίας, ἥτις:

Ἡ Ἑλλάς νὰ ἐξιχθῇ εἰς ἡν γραμμὴν καθορίζομεν ἐν τοῖς ἐπομένοις, ἥτοι ἀπὸ τὸν ποταμὸν Γενοῦσος (Σκοῦμπι) μέχρι Ὀχρίδος. Ἡ Γιουγκοσλαυία νὰ λάβῃ τὴν περιοχὴν τῆς Σκόδρας. Τὸ ἀνεξάρτητον Ἀλβανικὸν Κράτος νὰ περιορισθῇ μετὰ τῶν δύο τούτων συνόρων μετὰ τὸν Δυρράχιον. Τὸ Κράτος τοῦτο νὰ κηρυχθῇ οὐδέτερον ὑπὸ τὴν ἐγγύσιν τῶν Μ. Δυνάμεων, τῆς Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυίας. Ἐν αὐτῷ νὰ συγκεντρωθῇ ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς καὶ ἀνταλλαγῇ πληθυσμῶν νὰ γίνῃ μετὰ τῶν τριῶν ὁμῶρον κρατῶν, ὥστε νὰ λείψῃ ἡ αἰτία προστριβῶν λόγω τῶν μειονοτήτων. Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ συγκρότησις στρατοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος ἔσται οὐδέτερον ὑπὸ ἐγγύσιν. Νὰ συγκροτηθῇ χωροφυλακὴ ὑπὸ τὴν διοίκησιν Βέλγων καὶ Ὀλλανδῶν ἀξιωματικῶν. Ἑλλὰς καὶ Γιουγκοσλαυία νὰ εἰσφέρωσιν ἐτησίως ὀρισμένα ποσὰ πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους.

Ἡ λύσις αὕτη, ἡ μόνη καθ' ἡμᾶς ὀρθή, ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεξάρτητον ὑπαρξίν Ἀλβανικοῦ Κράτους, κλείει τὴν θύραν εἰς τὰς φιλοδοξίας Μεγ. Δυνάμεων καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἡσυχίαν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

ΠΕΡ. ΙΑΚ. ἈΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

== 5 ==

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ποιητής της αρχαιότητας Σιμωνίδης ξεχώριζε τις γυναίκες σε δέκα τάξεις: Της πρώτης τάξεως οι γυναίκες μοιάζουν, έλεγε, με θρώμικα γουρουνάκια, της δεύτερας με παμπόνηρες αλεπούδες, της τρίτης με δξύθυμα σκαλιά, της τετάρτης με ακαλλιέργητη γή, της πέμπτης με πολυκύμαντη θάλασσα, της έκτης με πεισματάρικα γαϊδουράκια, της έβδομης με ισχνές και κλέφτρες νυφίτσες, της ογδόης με άλογα με άμορφες χείρες, της εννάτης με κακές και δυσμορφες μαϊμούδες και της δεκάτης με φίλεργες μέλισσες!

Εάν ζούσε ο Σιμωνίδης την 'Ηπειρώτισσα θα την κατέτασσε ασφαλώς στη δέκατη τάξη, γιατί είχε εργασίας, είχε ο τύπος της δουλεύτρας γυναίκας.

Καμμιά γυναίκα στην 'Ελλάδα δεν άφοσιώθηκε τόσο, απ' τα παμπάλαια χρόνια ως τώρα, στην εργασία, όπως η 'Ηπειρώτισσα. Τίποτε δεν κατώρθωσε να την έμποδίσουν απ' τη δουλειά. Ούτε η άδικια των Τούρκων τυράννων, ούτε ο πόνος για την στέρση των δικών της, του άνδρός της, του παιδιού, του γονιού της, που ταξίδευαν χρόνια στην ξενιτιά, ούτε ο έρωτας — αυτόν ελάχιστα δά τον γνώρισε — ούτε το λισιούρι, ούτε ο χειμώνας κι' η παγωνιά.

Αυτή στο χωράφι, αυτή να σπείρει, αυτή να βερίσει, αυτή στο μύλο και για νερό ή ίδια. Στο λόγο για ξύλα, στην πόλη για προμήθειες, πάντα ή ίδια. Αυτή το ζύμωμα, το ψήσιμο, το σκούπισμα, το μαγείρεμα, το νοικοκυριό. Αυτή σ' όλες τις δουλειές απ' την πιο έλαφρα ως την πιο βαρεία και δύσκολη.

Αν ή γνώσις των αρχαίων είχε πλησιάζει την τελειότητα, κατά πως είχε παραδεκτόν, και τα δσα είπαν είχε αλήθειες ασάλευτες, πρέπει να παραδεχθούμε ότι η 'Ηπειρώτισσα είχε ο τύπος της ιδεώδους γυναίκας.

Ο 'Ισχυράχος έκολακεύετο γιατί ή γυναίκα του, πριν την πάρη ήταν κλεισμένη και δεν έμαθε παρά ελάχιστα πράγματα. Μ' έφθανε, έλεγε στο Σωκράτη, ότι ήξερε να κλώση μαλλί, να ύφάνη πανιά και να επιβλέπει τις δουλειές των υπηρετών και δούλων.

Ο Εύριπίδης στον 'Ιππόλυτο έλεγε, μακριά από μένα και το σπίτι μου κάθε γυναίκα που ο νοός της

ΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΑ

έφθανε μακρύτερα απ' το καθήκον της ως γυναίκας.

Η δόξα των γυναικών, έλεγε ο Περικλής πρέπει να περιορίζεται σε τούτο και μόνον, πως δηλαδή οι άνθρωποι να μιλούν γι' αυτήν λιγώτερο είτε για καλό είτε για κακό.

Η 'Ηπειρώτισσα έζησε με το παραπάνω τη ζωή αυτή που όνειρεύτηκαν οι σοφοί και μεγάλοι της αρχαιότητας, έδειξε πάντοτε χαρίσματα ζηλευτά που έξυμνησε το δημοτικό τραγούδι, και κατώρθωσε με την ύπομονή της, τη φιλοστοργία, τις θρησκευτικές της παραδόσεις, τη φιλοπονία της να δώσει στην κοινωνία άξιους δασκούς, μεγάλους άνδρες. Σ' αυτήν όφειλεται ή τιμή

Βορειοηπειρώτισσαι με ποπικές ένδυμασίας Λιούτζης

που άνωμάστηκε ή 'Ηπειρος εύανδρος!

Πιθανόν να κατηγορήθηκε ή 'Ηπειρώτισσα στο παρελθόν ως άγράμματη, ως δυσειδαίμων. 'Υπήρξε ναί. Αλλά φυγόποινη ποτέ δεν την είπαν! Η άγάπη προς την εργασία της ήταν πιότερη κι' απ' τον έρωτα όπως φαίνεται από το τραγούδι που αναφέρει στη Συλλογή του ο 'Αραβαντινός:

Κόρη που είσαι στον αγαλιό κι' όλη (μερίς ύφαινες και τα παιδιά μαραίνεις, που ύφαινει τα μεταξωτά και τα κα (λά λιαχούρια, άγάπη μου καινούρια, γιατί δέ ρίχνεις μία ματιά να ίδης τό (ποιός περνάει και σε γλυκοτραπεί;

'Αλλά ή κόρη δεν έχει καιρό για έρωτες. 'Εξακολουθεί τον άργαλειό της και ό νεύος εύχεται να τσακισθή το άντρί, να ραγισθή το

Υπό του Κ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

χτένι, να κοπούνε τα κλωνιά, για να τα κομποδέσει και κομποδένοντας να ίδή αυτόν που την κυττάει!

Η κόρησσα Δώρα Ντ' 'Ιστρια στο βιβλίο της «ΑΙ γυναίκες της 'Ανατολής» θαυμάζει τη λιτότητα των βορειοηπειρωτισσών και λέγει ότι αι γυναίκες αυτές είναι τελείως ύποταγαμένες στους άνδρες. 'Όταν παντρεύονται, λέγει, και μπαίνουν πρώτη φορά στο σπίτι του άνδρός βάζουν στα πόδια τους σχοινί και σακκούλι, σημείον ύποταγής.

Τον πρώτο μήνα ή βορειοηπειρώτισσα, γράφει, τρώει μαζί με τον άνδρα της, έπειτα όμως τρώει ό,τι θά της αφήσει εκείνος πάνω στο τραπέζι, συνήθως τυρί και σκόρδο! 'Όταν πάη μακριά με τον άνδρα της έκεινος καπνίζει καθάλλα στο μουλάρι και αυτή περπατεί, άσθμαίνουσα πίσω του βαστώντας στην πλάτη της την κούνια με το παιδί. Παρ' όλα αυτά είναι εύτυχής αν έχη ένα κύριον (γιατί την έξουσιάζει κι' ο πεθερός, που δικαιούται να τη διώξη όταν θέλη) και αγαπά πολύ τον άνδρα της.

'Όταν ταξιδεύη ο βορειοηπειρωτής ή γυναίκα του θά του ράψει ως φυλαχτό μέσα στα ρούχα του ένα κομματάκι απ' το φόρεμά της.

'Επίσης ως μητέρα υπήρξε άνυπερβλητή από παλαιότητας εποχής. Τι να της πρωτοθαυμάση κανείς; Την άγάπη προς τα παιδιά της; Τους κόπους στους όποιους υπεβλήθη άνέκαθεν γι' αυτά; Τον πόνο, τον μεγάλο πόνο που υπέφερε άγόγγυστα κατά την εποχή της σκλαβιάς, όταν στο παιδομάζωμα της έπαιρναν τους γιουούς της κι' όταν ο 'Αλής της σκλάβωνε τις θυγατέρες;

Σε πολύ παλιότερα χρόνια ή 'Αργυρά ή Μονούζα, όπως την απέκάλεσαν, δεν άδικησε να άποδυθή σε αίματηρόταπο άγώνα για να έκδικηθή το χαμό του παιδιού της.

'Ηταν άρχοντας του 'Αργυροκάστρου το παιδί της και καταδιώχθη από τους 'Οθωμανούς που τον έξετόπισαν. Κατέφυγε στην Καστάνιανη στο σπίτι των 'Ηγουμενάτων, αλλά εκεί για να του σφετερισθούν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 17

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ των 'Ηπειρωτών, των προσφύγων και ύποδούλων 'Ελλήνων της βορείου 'Ηπείρου, και όλων των άλυτρώτων αδελφών μας, ν' αγωνισθούν μέχρις έσχάτων δια την ίκανοποίησιν των εθνικών των πόθων, την άπελευθέρωσιν τους και την ενσωμάτωσιν τους εις το 'Ελληνικόν Κράτος, άποδεικνύει ότι ο 'Ελληνισμός είναι άποφασισμένος να άξιοποιήση τας συνεχείς δεκαετείς νίκας του, κατά βαρβάρων εισβολών και κατακτητών. Και ότι είναι έτοιμος ν' αντιμετώπιση κάθε φάσιν της αντίδράσεως, που παρεμβάλει έμποδία εις τον εθνικόν του δρόμον. Και ότι αισθάνεται μέσα του, να ξυπνήη ή μυστική εκείνη δύναμις της εθνότητος και να φουντώνη ή φλόγα του Ιερού άγώνος, που τον ειδοποιεί κάθε φοράν ότι έσήμεν ή ώρα του. Είναι ή μυστική δύναμις του 'Ελληνισμού, που έκδηλοΰται κάθε τόσο μεγαλειωδώς, και που την άποκαλούν θαύμα, εκείνοι οι όποιοι, έπειδή άγνοούν την 'Ιστορίαν άδυνατούν να την έξηγήσουν.

Δεν ήταν τυχαίο και σύνθηδες το τίναγμα του 'Ελληνισμού της 28ης 'Οκτωβρίου του 1940, όπως άππειράθησαν να το έξηγήσουν και να το χαρακτήρισουν, όσο βαθύτερον δεν το κατενόησαν, ή το έφοβήθησαν. Και προσεπάθησαν εκ του λόγου άκριβώς τούτου, να του μειώσουν, και τότε και κατόπιν την σημασίαν. 'Ολίγοι μόνον, με έπί κεφαλής τον Ούλυσταν Τσάρτσιλ, άντελήφθησαν τότε, ότι το τίναγμα αυτό του 'Ελληνισμού, ήτο το θεϊον ύψος που ξανάναβε τη φωτιά και έθέρμαινε την έλληνική ψυχή, δια την νέαν ένδοξον σελίδα της 'Ιστορίας της, που ήρχισεν άμέσως να γράφεται και έκτοτε να συνεχίζεται...

'Ηταν το 21 του είκοστού αιώνας. Πού ήρχισε και δεν θά τελειώση, παρά μόνον, με την ολοκλήρωσιν των σκοπών που καθορίζουν κάθε τόσο, τα πεπρωμένα μιάς Ιστορικής εθνότητος. Και το νέο ξεκίνημα του 40, όπως και του 21, δεν θά τελειώση υπό οιασδήποτε δύσκολους φάσεις και αν διέλθη, και δσον και αν ή αντίδρασις, όπως και τότε, ήγωνίσθη, έφ' όσον δεν φθάση ή εθνότης εις το νέον της τέρμα, που έχει καθορίσει ή ήρωική της εποχή. 'Όπως συνέβη και το 21, όποτε ή 'Ιερά Συμμαχία του 1815,

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Υπό του Κ. ΔΗΜ. Κ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
Πρώην Γεν. Διευθυντού Ε.Ι.Ρ.

με τους Μεγάλους της Αυστρίας, της Ρωσίας και της Πρωσίας, έκήρυξαν από το Λάιππαχ, την 30 'Απριλίου του 1821, ότι αντιτίθενται εις τον άγώνα της έλευθερίας του 'Ελληνικού Λαού. Και την έξέγερσιν του, δια την εθνικήν του άποκατάστασιν. Και ότι αι χρήσιμοι, αι άναγκαίαι μεταβολαί, εν τη Διοικήσει των 'Επικρατειών, πρέπον είναι να πηγάζωσιν έξ έλευθέρως θελήσεως και της πλήρους πεποιθήσεως των θεόθεν την έξουσίαν έμπειστου μένων. Και πάν ό,τι παρεκτρέπεται της αρχής ταύτης, φέρεται έξ ανάγκης τους λαούς εις άταξίαν, εις κλονισμούς και εις δεινά βαρύτερα, παρ' όσα προτίθεται να θεραπεύση. Οι άνακτες, αισθανόμενοι θαθέως την αναλλοίωτον ταύτην αλήθειαν, δεν έδίστασαν να κηρύξωσι παρρησία, ότι σεβόμενοι τα δίκαια όλων των νομίμων έξουσιών, εθεώρησαν ως νομίμως μη ύπάρχουσαν, και ως μη συνάδουσαν προς τας αρχάς του δημοσίου δικαίου της Ευρώπης, πάσαν λεγομένην μεταρρύθμισιν, ένεργουμένην δι' άποστασίας και δι' όπλων. Και άνέφεραν την 'Ελλάδα οι άνακτες της Αυστρίας, της Ρωσίας και της Πρωσίας. Και ο Αύτοκράτωρ 'Αλέξανδρος της Ρωσίας ιδιαιτέρως, κατήγγειλε το κίνημα του 'Υψηλάντη, ως άποτέλεσμα του διακρίνοντος τον καιρόν εκείνον φιλοταράχου πνεύματος, και τον απέβαλε της ύπηρεσίας του. Και του έμήμυσεν, ότι δεν πρέπει να προσδοκώ την παραμικράν βοήθειαν παρά της Ρωσίας...

'Αλλά ο άγών του 'Ελληνισμού έσυνεχίσθη. Και διεκηρύχθη από τους 'Ελληνας της Πελοποννήσου, όπως διακηρύσσεται σήμερον από τους 'Ελληνας της βορείου 'Ηπείρου, ότι θά συνεχίσωσι τον άγώνα, διότι πιστεύομεν εις την νίκην και την έλευθερίαν. Και ένίκησαν.

Οι Σλαύοι, οι σλαυόδουλοι και οι σλαυόφοβοι, που θέλουν να σταματήσουν την πορείαν του 'Ελληνισμού μέσα εις τον ίδικόν του χώρον, ένθυμίζουν την αντίδρασιν της 'Ιεράς Συμμαχίας του 1821. Πού ματαιώσιν και εκείνη προσεπάθησε να πνίξη την διαμαρτυρίαν των ύποδούλων και άπέτυχεν. 'Όπως ήρχι-

σαν να άποτυγχάνουν και οι σημερινοί Σλαύοι κομμουνισταί, όπως και οι πρό αυτών Σλαύοι του Τσάρου. Διότι καμμιά δύναμις δεν ήμπορεί να έμποδίση τον δρόμον των λαών που έχουν Ιστορίαν άγώνων δια την εθνικήν των άποκατάστασιν, που άποδεικνύουν δια του άγώνος των, ότι είναι άξιοι της έλευθερίας των και της ανεξαρτησίας των. Και κατ' έξοχήν του 'Ελληνισμού άπαν ζητή να παραμείνη έλεύθερος εις τον «χώρον του», που υπήρξε και μένει 'Ελληνικός από αιώνων. Τον 'Ελληνικόν «χώρον» εις την Μεσόγειον, τον όποιον πρό μηνών άκόμη άνεγνώρισε και ή Μεγάλη Βρετανία και ή 'Αμερική, με την έξαιρετικήν ζωηρότητα του νέου ενδιαφέροντός των δια την 'Ελλάδα και την ασφάλειάν της. Και έπένεισαν, ότι θ' άπέτελει τραγικόν σφάλμα έκτιμήσεως (άρθρον των «Τάμς της Νέας 'Υόρκης») εάν δεν έγινετο πάν ό,τι ητο άναγκαίον, δια να ολοκληρωθή και να έξασφαλισθή ή κερδηθείσα υπό της 'Ελλάδος μάχη, και να έμποδισθή το Σιδηρούν Παραπέτασμα να επεκταθή, πέραν της 'Ανατολικής Μεσογείου. Το ίδιο, που είχε διακηρύξει προηγουμένως ο δουλευτής Νόντ Ράντκλιφ, εις την «Νέαν 'Αγγλικήν 'Επιθεώρησιν», εις την όποιαν έγραφεν ότι: «'Η 'Ελλάς πρέπει να ύποστηριχθή, και να κρατηθή δι' όλων των μέσων εις τον «χώρον» της, διότι άποτελεί το κλειδί της Μεσογείου, ή ασφάλεια της όποιας και ή έλευθερία, έξαρτάται από την κατοχύρωσιν της νίκης της 'Ελλάδος. Και ότι ή Ευρώπη δεν πρέπει να επαναλάβη το σφάλμα της έγκαταλείψεως του Βυζαντίου, συνεπεία του όποιου ήτο ή επικράτησις του Μεσαίωνας».

Τώρα, όποτε οι Σλαύοι κομμουνισταί ήρχισαν, όπως οι 'Ιταλοί φασισταί το 1938, να έγκαθίστανται, να όχυρώνουν και να μεταβάλλουν εις σοβιετικήν βάση την 'Αλβανίαν, ήρχισαν πάλιν να συζητούν δια τον 'Ελληνικόν «χώρον» εις την Μεσόγειον. Και να γυρίζουν πίσω, εις την Ιστορίαν του την παλαιάν και την νέαν. Το γεγονός είναι σημαντικό, ως σχετιζόμενον με την νέαν έξόρμησιν του 'Ελληνισμού. Πού ήρχισε πρό 38 ετών από την Μακεδονίαν και κατέστη έντουωπέρα πρό δεκαετίας. Και συνεχίζεται με μεγαλύτεραν όρμην και άποφασιστικότητα και σήμερον.

Είναι γνωστόν ότι από το 1878, είχε διαπιστωθή ο ρωσικός κίνδυνος δια τον έλληνικόν «χώρον» εις την Μεσόγειον. Και είχαν έκτιμηθή ή στρατηγική και πολιτική θέσις της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 18

Η ΠΑΝΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ Κυπριακή Οργάνωσις, ή όποια άκαλουθεϊ πιστώσ τήν επί του έθνικού ζητήματος Έθναρχικήν γραμμήν και συνεργάζεται στενώσ μετά τής Έθναρχίας, ήτις τήν περιβάλλει με ίδιαιτέραν έννοιαν και εκτίμησιν, εϊνε ή «Παναγροτική Ένωσις Κύπρου» (Π.Ε.Κ.).

Διαρκούντος του πολέμου ό ένωτικός πόθος του Κυπριακού λαού ηύξανε και αι έλπίδες του διά τήν Ένωσιν ανεπερούντο κατόπιν, κυρίως, των έλλησικών νικών και των διά τήν επίτευξιν τής Νίκης υπό των συμμάχων ριπτομένων συνθημάτων και διακηρυσσομένων άρχών περί ανεξαρτησίας και αυτοδιαθέσεως των λαών. Παρέστη, όθεν ανάγκη συστηματικής οργανώσεως του Κυπριακού λαού, διά τήν μεθοδικήν και οργανωμένην διεξαγωγήν έντονώτερου ένωτικού άγώνος.

Προπολεμικός αι συνθήκαι διαδίασεως του Κυπριακού λαού, ίδιαι του άγροτικού, ήσαν δυσφόρητοι. Πλήρης άδιαφορία τής ξένης Κυβερνήσεως και θαρεία έκμετάλλευσις του άγροτικού κόσμου υπό όλίγων μεγαλεμπόρων και τακογλύφων ήσαν τό κύριον γνώρισμα τής κυπριακής άγροτικής ζωής. Η κατάσταση αύτη έσυνεχίζετο και μετά τήν κήρυξιν του πολέμου. Παρέστη, ως εκ τούτου, και δεύτερος λόγος οργανώσεως του άγροτικού κόσμου, διά τήν διεξαγωγήν άγώνος υπέρ τής βελτιώσεως των συνθηκών διαβιώσεώς του.

Τήν εποχήν άκριβώς αύτήν τής πολεμικής περιόδου, ό παραδοκών κομμουνισμός έρρίφθη, συγκεκαλυμμένως, εις έντονον και μαχητικήν δράσιν, καλυπτόμενος και παραπλανών διά των έπιφανειακών υπέρ τής Ένώσεως και τής κοινωνικής δικαιοσύνης άγώνων του. Όλοι σχεδόν οι εργάται και μέγα μέρος των άστών είχαν παραπλανηθή εις τον κομμουνισμόν, όστις έξηπλούτο επικινδύνως και εις τον άγροτικόν κόσμο. Καί τρίτος λόγος έδημιουργήθη, όστις επέβαλλε τήν οργανώσιν των άγροτών: Η ανάγκη τής διεξαγωγής οργανωμένου και συστηματικού έθνικού άγώνος κατά του κομμουνισμού.

Οι τρεις αυτοί λόγοι και σκοποι, ό Ένωτικός, ό Έθνικός άντικομμουνιστικός και ό κοινωνικοοικονομικός, ήσαν εκείνοι, οι όποιοι διήγειραν τον Κυπριακόν άγροτικόν κόσμο και τον ώθησαν εις τήν κατά τό έ-

Υπό του κ. ΣΩΚΡ. ΛΟΪΖΙΔΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΞΟΡΙΣΤΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

τος 1942 ίδρυσιν τής 'Οργανώσεώς του, τής «Παναγροτικής Ένώσεως Κύπρου» (Π.Ε.Κ.), τής μεγάλης σήμερα Ένωτικής, Έθνικής, Πολιτικοεπαγγελματικής 'Αγροτικής 'Οργανώσεως. Τήν όργανώσιν του Κυπριακού άγροτικού κόσμου, όστις άποτελεί τά 3/4 των κατοίκων τής Μεγαλονήσου, ειδον εύθύς εξ άρχής με άνησυχίαν τόσον ή Κυπριακή Κυβέρνησις όσον και τό Κ.Κ.Κ. και οι παντοειδείς εκμεταλλευται των άγροτών. Καί οι τρεις

φιλαγροτικός Ένώσεις (ΦΕ) εις όλα σχεδόν τά χωρία, κωμοπόλεις και πόλεις τής Κύπρου. Διαθέτει έμισθα στελέχη τής διά τήν διεξαγωγήν των άγώνων τής και τήν Ένωτικήν Έθνικήν και άγροτικήν διαφώτισιν. Διοικείται πειθαρχικώς υπό τοπικών έπιτροπών, επαρχιακών Συμβουλίων και Παγκυπρίου 'Αγροτικού Συμβουλίου, του όποιου προΐσταται γενικός γραμματεύς.

Η ΠΕΚ δύναται να υπερηφανεύεται διά τους άγώνων τής και να αισθάνεται ικανοποίησιν διά τά άποτελέσματά των. Καί βελτίωσιν των συνθηκών τής ζωής των άγροτών έ-

Οι Κύπριοι διά του έν 'Αθήναις άντιπροσώπου των τής Έθναρχίας κ. Σάββα Λοϊζιδη άπαντούν εις τήν εκκλησίαν του Μαικ. Αρχιεπισκόπου κ. κ. Σπυρίδωνος διά τήν ένίσχυσιν των συμμοριαπλήκτων, με τήν άποστολήν χιλιάδων δερμάτων.

αυτοί αντίπαλοι τής Π.Ε.Κ., άλλοτε συνησπιζόμενοι, και άλλοτε κερχαρισμένως τήν καταπολέμησαν επιμόνως και άκαταπαύτως. Άλλ' όλη των ή πολεμική έθραυετο επί των σταθερών, υγειών άρχών του ήνωμένου και οργανωμένου πλέον άγροτικού κόσμου. Με τήν πάροδον του χρόνου ή ΠΕΚ έξηπλούτο άλματωδώς και έγινετο μαχητικώτερα και πλέον αδιάλλακτος εις τους άγώνων τής. Ούτω έδημιουργήθη ένα ειρηνικόν άγροτικόν κίνημα έν Κύπρω.

Σήμερα ή Π.Ε.Κ. δεσπάζει τής πολιτικής ζωής τής Κύπρου. Χιλιάδες άγροτών εϊνε έγγεγραμμένοι πειθαρχικά μέλη τής Π.Ε.Κ. και όλόκληρος, σχεδόν ό άγροτικός κόσμος καθοδηγείται υπ' αύτής. Οι έθνικόφρονες αυτοί και ίδιως οι έθνικόφρονες εργάται άν και δεν δικαιούνται να γίνον μέλη τής ΠΕΚ έπηρεάζονται από αύτήν και ένισχύουν ήθικώς τους άγώνων τής.

Ίδρυσεν παραρτήματα ('Αγροτικός Τοπικός Ένώσεις (ΑΤΕ) και

πέφερε, παρά τήν άδιαφορίαν ή μάλλον τήν αντίδρασιν τής ξένης Κυβερνήσεως και αναχαίτισιν κατ' άρχάς, άργότερον δε σοβαράν μείωσιν του κομμουνισμού επέτυχεν και τον Ένωτικόν άγώνα εκράτησεν αδιάλλακτον, έτόνωσεν και προώθησεν.

Περί των Ένωτικών άγώνων τής αξίζει να γραφή ότι ή ΠΕΚ εϊνε εκείνη, ή όποια επέβαλε τά μέγιστα εις τήν ματαίωσιν των άγγλικών σχεδίων περί αυτοκυβερνήσεως, τά όποια άσμένως άπεδέχθησαν και έπροπαγάνδισαν οι κομμουνισται τής Κύπρου, καταπροδώσαντες ούτω τον Κυπριακόν Ένωτικόν άγώνα. Ότι ή ΠΕΚ εϊνε εκείνη ή όποια έπρωτοστάτησεν εις τήν διενέργειαν και μεγαλειώδη έπιτυχίαν του Ένωτικού Δημοψηφίσματος και ότι ή ΠΕΚ εϊνε εκείνη, ή όποια επιμένει εις τήν αξιοποίησιν του Δημοψηφίσματος άκόμη και διά προσφυγής εις τον ΟΗΕ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΪΖΙΔΗΣ
Πολιτ. εξόριστος Κύπρου

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΕΙΝΕ καθήκον και ύποχρέωσις όλων των Έλλήνων να προσβλέπουν πάντοτε με θαυμασμόν προς τον μαρτυρικόν Βασιλέα και Στρατιώτην Γεώργιον τον Β', όστις υπήρξεν εκείνος, όστις τεθείς επί κεφαλής του στιχηθέντος εις ένα άρραγές και αδιάσπαστον έθνικόν σύνολον Έλληνικού λαού έβροντοφώνησε πρό τής καταπλήκτου ανθρωπότητος τά δύο ιστορικά, άλλα και σωστικά διά τό μέλλον τής «ΟΧΙ» και ανεβάσας τήν Έλλάδα εις τήν άποθέωσιν τής Πίνδου επέτυχε τήν άπελευθέρωσιν τής μαρτυρικής Βορείου Ηπείρου μας. Συ-

Υπό του κ. ΕΥΑΓ. ΑΝΕΡΟΥΣΟΥ

«Μεγαλειότατε, Τά μέλη τής υπ' έμέ Κυβερνήσεως συσκεφθέντα άπεφάσισαν όμοθυμωσ όπως υποβάλωσιν εις τήν Υμετέραν Μεγαλειότητα τήν εισήγησιν, ίνα εύδοκήσιν να δεχθή τήν άπανομήν Αυτώ του Πολεμικού Σταυρού, ήτοι τής τιμωτέρας διακρίσεως και ήθικής άμοιβής, τής άπονεμομένης εις τά τέκνα τής υπό τά όπλα πατρίδος, άμοιβής, ήτις εξόχως άρμόζει εις τήν Υμετέραν Μεγαλειότητα, τον ένδοξον άρχηγόν των γενναίως αγωνιζομένων ένόπλων

Η Κ.Ε.Β.Α. καταθέτει στεφανών εις τον τάφον του Βασιλέως. Διακρίνονται ό γενικός γραμματεύς κ. Βεακίδης, ό αντιπρόεδρος κ. Έλευθερίου, ό τ. αντιπρόεδρος κ. Πασχάπουλος όμιλών και ό πρόεδρος τής Ε. Ν. Β. Η. κ. Α. Λαζάρης.

νεπληρώθησαν προσφάτως τρία έτη από του άπροσδοκήτου θανάτου του και δέκα έτη άφ' ότου ούτος επί κεφαλής του έθνικού μας στρατού ύστερα από τήν άπόκρουσιν τής προκλητικής και αυθάδους Ιταλικής έπιδρομής ύψωνε και πάλιν τήν γαλανόλευκον επάνω εις τάς Έλληνικās Βορειοηπειρωτικές πόλεις και έχάριζε στους άλύγιστους σκλαβωμένους αδελφούς μας τήν ποθητή έλευθερία. Νομίζομεν ότι τό καλύτερον μνημόσυνον προς τήν άγέραστον μνήμην του θα άποτελέσθ ή αναδημοσίευσις του Β. Δ. τής 24) 9) 1941 «περί άπονομής του Πολεμικού Σταυρου εις τον Βασιλέα Γεώργιον, Στρατάρχην του Έλληνικού Στρατού». Τά όσα αναφέρονται εις τούτο άποτελοϋν μίαν δικαιοσιν και αναγνώρισιν του έργου όπερ εκείνος και ό στρατός του έτετέλεσαν. Τό ιστορικόν κείμενον έχει ως ακολούθως:

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

συνέτελεσεν εις τήν παράτασιν μιάς άπέλτιδος αντιστάσεως κατά τήν διάρκειαν τής όποιας έτετελέσθησαν άνδραγαθήματα έφάμιλλα των άραιτέρων σελίδων τής Έλληνικής Ιστορίας. Η διάσωσις Σας κατά τάς ύστάτας στιγμάς τής μάχης ταύτης, μιάς των άγριωτέρων του παρόντος πολέμου, υπήρξε τό άποτέλεσμα τοιούτων εύτυχών συμπώσεων ών δεν δύναται τις παρά να διδθ εις αύτάς τήν προστατευτικήν χείραν τής Θείας Προνοίας. Σήμερα τον βλέμματα σύμπαντος του Έλληνισμού, τόσον του υπό τό πέλαμα του δυνάστου στεναζόντος όσον και του εις ξένας χώρας, φιλικās και συμμάχους, έλευθέρως διαβιούντος, εϊνε έστραμμένα προς τό πρόσωπον Σας, Μεγαλειότατε, τό όποιον περιβάλλει ή αύγλη τής διαίματηρών θυσιών κερδηθείσης υπό του δόξης και τό όποιον συμβολίζει τήν θέλησιν και τήν πεποίθησιν τής μελλούσης άποκαταστάσεως τής πατρίδος επί τή βάση των άπαραγράπτων Ιστορικών δικαίων τής! Η άπονομή εις τήν Υμετέραν Μεγαλειότητα του Πολεμικού Σταυρου ήν εισηγούμεθα διά τής παρούσης αιτιολογικής εκθέσεως ανταποκρίνεται και ικανοποιεί τά προς Υμās αισθήματα των άπανταχού ήπηκόων Σας.

Παρακαλούμεν, Μεγαλειότατε, όπως εύαρεστηθήτε να δεχθήτε τήν έκφρασιν τής προς τό σεπτόν πρόσωπον τής Υμετέρας Μεγαλειότητος βαθυτάτης άφοσίωσεως μεθ' ής διατελούμεν εύλαβείς αύτής θεράποντες.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προϊάσει του Υμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Απονέμεται ό Πολεμικός Σταυρός εις τον Βασιλέα Γεώργιον τον Β', Στρατάρχην του Έλληνικού Στρατού, διότι επί κεφαλής του στρατευμένου Έθνους διηύθυνε μετ' εξαιρέτου άφοσίωσεως και αυταπαρηήσεως τον ένδοξον κατά του έχθρου άγώνα παρασχών ούτω τήν ύψιστην ύπηρεσίαν εις τήν Πατρίδα.

Εις τό Υμετέρον Υπουργικόν Συμβούλιον ανατίθεμεν τήν δημο-

== 11 ==

Ο Τριάβολος και η Μόρφω

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΤΑΚΗ ΠΑΠΑ

ΔΕΝ ΤΟΝ ΦΩΝΑΖΑΝ Διάβολο γιατί ήταν κάτι παραπάνω από Διάβολος. Γι' αυτό στο χωριό και στα γύρω χωριά τον έλεγαν ΤΡΙΑΒΟΛΟ, γιατί σ' άλληβια ήταν παρά το μπόι γού του έλειπε, παραπάνω από Διάβολος. Το μικρό του όνομα ήταν Νίκος, άλλ' αυτό είχε ξεχασθεί πιά και το παρατσούκλι του είχε επιβληθεί.

Κοντοπίθακας, άλλ' έξυπνότητας, κοκομούτσινος, άλλα τετραπέροσας, κατάρθανε να επιβληθεί ως παντογνώστης και καταρωτής όλων των πραγμάτων. Είχε αφήσει να πιστευθεί πως μελέτησε τη Σολωμική και πως από τα διάβασμά της είχε μάθει πολλά μυστικά, τα οποία μεταχειριζόταν για να τελειώνει κάθε δύσκολη υπόθεση...

Γρήγ και νηές με και άνδρες μορφωμένοι και άμορφοι σ' αυτόν προτρέφαν σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής των...

Και δω που τα λέμε άξεχαστη θα μου μείνη μια γαλατότητα που έφαγα μια Κυριακή που έτυχε να βοθεύω στο χωριό του...

Κάποιος χωριανή μου την έφερε, για προκαταβολή, ως ποίμε, για να λύσει τα μάτια που είχαν κάνει στον γαμβρό της που δεν μπορούσε να εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα...

— "Άμε στο καλό Κυρά μου κι ύστερα από δυό μέρες έλα να σου δώσω το γιατρικό, και ο γαμβρός σου θα γίνει καλά.

Έτσι της είπε, μπροστά μου ο Τριάβολος και μόλις έφυγε η γυναίκα αμέσως αυτός πήρε κάτι παλιοσίδερα σκουριασμένα τάβαλα σ' ένα ποτήρι νερό, και μου είπε αυτό εινε το φάρμακο... το φράδν θα φωνάζω το φεγγάρι και αύριο θα εινε έτοιμο...

Έκαιμα πώς τον πίστευσα, αλλά και τον θαύμασα για την τόσο πεποίθησι που μιλούσε για τα φάρμακά του και για να είμαι ειλικρινής είπα μέσα μου, μήπως ξαύρει τίποτα...

Ύστερα από καιμιά δεκαριά μέρες συνήντησα στα Γιάννινα τον Τριά-

σέυσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Λουδίω τῆ 24 Σ)βρίου 1941
Ο Πρόεδρος
Ε. Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Τὰ μέλη: Κ. Βαρβαρέσσος, Π. Νικολαΐδης, Α. Μιχαλόπουλος, Α. Σακελλαρίου, Α. Δημητράτος, Σ. Δημητράκης, Σ. Θεοφανίδης.

Είς την εισηγητική έκθεσιν και το συνοδεύον ταύτην Βασ. Διάταγμα περιέχονται εκτός των άλλων η απόφασις του Έθνους να επιμείνη επί των έθνικων μας διεκδικήσεων και των επ' αυτών απαραίτητων δικαίων, την επί των οποίων ύφισταμένη και με αίμα γραμμένη κτήσιν και έθνικη υποθήκην ουδεις έχει το δικαίωμα η δύναται να παραγράψη.

Η Βόρειος Ήπειρος υπήρξεν, είνε και θα παραμείνη Έλληνική.

ΕΥΑΓΓ. ΑΝΕΡΟΥΣΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΑΝΕΡΟΥΣΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΑΝΕΡΟΥΣΟΣ

βολο, την μάννα με το γαμβρό της και την κόρη της, τους χαιρέτισα και ο Τριάβολος μου λέγει ιδιαιτέρως τους βλέπεις, τον έκαμα καλά και με κατέβασαν στα Γιάννινα να μου κόμουν ένα κοστούμι για το καλό που τους έκαμα...

Η δρεξίς έρχεται τρώγοντας, λέγει η παροιμία. Και ο Τριάβολος μια και τὰ είχε όλα, ήλθε η σειρά να ικανοποιηθεί και τον έρωτα...

Ξακουστή στα χωριά μας η Μόρφω του αρχιστέλεγγα Νταλιάνη, για την όμορφιά της, την κορμιασσιά της. Μάστορ οι γαμπροί που την ήτταναν... μα σε κανέναν ακόμα δεν απέφασκε ο γέρο Νταλιάνης να την δώσει.

Την Μόρφω αγάπησε ο Τριάβολος και έπρεπε να την πάρει...

Μια και δυό στήθ Κυρά Λένκως το σπίτι ο Τριάβολος.

Όνομαστή η Κυρά Λένκω στα χωριά μας ως προσενητέρα.

Καλή μου Κυρά Λένκω, να και γω μια φασά με την σειρά μου ήρθα να σε παρακαλέσω. Θέλω Κυρά Λένκω να πας στον γέρο Νταλιάνη και να του πης πως θέλω την Μόρφω του γιγνυαίκα μου. Απεφάσισα και γω να παντρευτώ.

Ταμπλάς της ήλθε της Κυρά Λένκως σαν άκουσε αυτά. Πώς να πη γαίνη αυτή ποτέν τόσο γνωστή για τους καλούς συνδυασμούς των προσενητών της, στον αρχιστέλεγγα και να του προτείνη για γαμπρό τον Τριάβολο... Αλλά και πώς να τολμήση να πη στον Τριάβολο ότι δεν πηγαίνει άσφου και τον φοβάται και τόσες φορές τον άπασαχλούσε για να κάνει μάγια ώστε να προκόβουν τα προσενητιά της...

Καλή μέρα Άρχοντά μου.

Καλώς την Κυρά Λένκω—πώς με το καλό τέτοια ώρα στο σπίτι μου; Μήπως πάλι για κανένα προσενηϊό;

Να που το κατάλαβες! αλλά καλύτερα να κοδόνω τα πόδια μου, κι η γλώσσα μου... αλλά η ανάγκη μ' έκαμε.

Γιατί τέτοια λόγια Κυρά Λένκω.

Αν πας να σου το πω αφού η καρδιά μου δεν το θέλει.

Τότε γιατί ήρθες;

Δεν κάν' αφέντη μ' η Μόρφω γι' αυτόν τον αντίχριστο... τον Τριάβολο.

Πώς είπες Κυρά Λένκω... ο Τριάβολος τόλμησε και σ' έστειλε για την κόρη μου! Να του πης μη τολμήσ' και ξανακάν' κουβέντα, γιατί θα τον κουβαράσω κι' αυτόν και τα μαγικά τ'... Και το Νταλιανέικο δεν καταδέχεται ούτε στο κατάφλι του να τον δώσ' όχι και να τον κάν' και γαμπρό τ'.

Άκουε και άιντε στο καλό.

Με λαχτόρα περίμενε να γυρίση η Λένκω ο Τριάβολος...

Δεν σε θέλ' η Μόρφω γι' άντρα της κύρ Νίκο, σαν τ' άκουσε είπε στον πατέρα της πως προτιμεί να πνιγί παρὰ να γίνη γυναικα σου!!

Και μονολογούσα τώρα η Κυρά Λένκω, σε τόσο που να άκούγεται από τον Τριάβολο:

Άκουε την παληοβλάχα, την ψηλομύτα... σαν είνε όμοση και τσε-

λεγγουπούλα νομίζ' πως θα πάσ' τον παίγκηπα...

Δεν θάσαι Τριάβολος κύρ Νίκο αν δεν την κάν' να πέρ' στα πόδια σου.

Ένωια σου γέρο Λένκω και μη στενοχωριέσαι κι' ό,τι κι' αν κάν' ο γέρο Νταλιάνης και ό,τι κι' αν πη η Μόρφω... δική μου θα γίν'...

Το τσελεγγάτο του Νταλιάνη είχε καιμιά τριανταριά αλογομουλάρα και συνήθιζε μια κι' ήταν καλοκαιρι να τὰ αφήνη τη νύχτα σ' έναν χώρο όλίγο έξω από το χωριό.

Μια νύχτα ο Τριάβολος τί νομίζετε ότι έκαμε;! Πήγε και άφήρεσε όλα τα σαμάρια και με ύπομονη τὰ πήγε και τὰ έκουψε σε μια μεριά του μονάχα αυτός θα μπορούσε να τὰ ξανάβρη.

Το πρωί σαν πήγαν τα κοπέλια να μαζεύσουν τα αλογομουλάρα τα θοήκαν όλα εσασμάρωτα. Έτραξαν και είπαν στον γέρο Νταλιάνη το συμβάν και παρὰ την έξουσία των δεν κατάρθωσαν να τὰ βρουν πουθενά. Να σκάση ήταν ο Νταλιάνης κι' ύστερα η ζημιά δεν ήταν και μικρή... Σούσουρο έγινε στο χωριό... Αυτό παιδί μ', άκουσθηκε να λέ(γ)ει μια γρηά εινε σατανικό... και κάθε ένας έλεγε και μια γωφή.

Τι κάθεται κύρ συμπεθέρε, άκουσθηκε τότε η Κυρά Κώστανια, να ληη στον γέρο Νταλιάνη, αυτό δεν εινε κλεψιά, αυτό εινε σατανά δουλειά και το καλό που σου θέλω να πας γλήγορα σ' αυτόν τον άνοθεματισμένο τον Τριάβολο, μήπως μπορέση και σου ειπή τί συμβαίν'.

Καλά λες κύρα συμπεθέρα, αν και δεν ήθελα να πάω σ' αυτόν τον τρισκατάρατο, θα πάω μη πάω τίποτα χειρότερα.

Μπροστά ο τσέλιγγας και πίσω του το κοπέλι φοτωμένο με δυό τσαντίλες τυρί φθάσανε στο σπίτι του Τριάβολου.

Καλώς τον τσέλιγγα, το καιμάρι του τόπου μας, λέγει ο Τριάβολος χαμογελώντας μέσα του. Σε τί μπορώ να σου φωνά γρήγορας, μια και καταδέχθηκε ναρθς στο φτωχικό μου;

Με την σειρά του τώρα ο γέρο Νταλιάνης του διηγήθηκε το πάθημά του και τον παρακάλεσε να του δώση μια έξηγησι μια κι' ήταν ξακουστός για την σοφία του.

Ένωια σου γέρο Νταλιάνη, εγω έξυπνερτώ άλλους κι' άλλους... και σένα... Μονάχα σε παρακαλώ πηγαίνε κόψε με τα χέρια σου από μια τσίχα από την ούρα των αλογομουλάρων σου και στείλε τας με το κοπέλι, και το πρωί αύριο έλα να σου πω...

Την άλλη μέρα πρωί-πρωί ο γέρο Νταλιάνης στο σπίτι του Τριάβολου πάλι.

Έλα τσελιγγά μου κι' όλα πήγαν καλά... Μονάχα που δεν μπορώ νασθώ και γω μαζί σου, γιατί είμαι πολύ κουρασμένος γιατί όλη την νύχτα ξενύχτησα για την δουλειά σου αυτή... Μάζεψε τα κοπέλια σου και πηγαίνετε στο τάδε μέρος, και θα τὰ βρητε όλα τα σαμάρια, μονάχα να προσέχητε να πότε γλήγορα πούνε να χτώση και Ισκιώσουν οι κάμπου...

Δεκαπενταγυροστος η Μεγάλη γιορτή της Μεγαλόχαρης ημερώσε και το χωριό άναστατάθηκε από πυροβολισμούς.

Είκοσι μία ντουφεκιές ρίχτηκαν από το σπίτι του Τριάβολου και δέκα όκτώ ντουφεκιές από το Νταλιανέικο για να άναγγείλουν τους άραδώνας της Μόρφως και του Τριάβολου...

ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΣ

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

ΕΙΣ ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ τὰς τελευταίας ημέρας ώργανώθηκε το συνέδριον των όπαδών της ειρήνης.

Όποιος δεν γνωρίζει τί είδος είνε η «παγκόσμια ώργανώσις όπαδών της ειρήνης» μπορεί να ελπίζη ότι η ειρήνη θα βασιλευση επί της πολυπαθούς ανθρωπότητας έφ' όσον πιστοί όπαδοί της συνεδριάζουν δια να την εδραιώσουν και να χαρίσουν την ευτυχίαν και ευημερίαν εις λαούς.

Ερωτάται όμως ποίοι είνε οι συνεδριάζοντες εν όνόματι της ειρήνης στα Τίρανα;

Οι περισσότεροι των άναγνωστών μας θα έχουν την εντύπωσιν ότι συνετοί άνδρες που κρίνουν τὰς τύχας των λαών πήγαν στα Τίρανα και καταβάλλουν προσπάθειας δια να πρυτανεύση εις τον κόσμον η ειρήνη. Δυστυχώς όμως συμβαίνει κάτι το αντίθετον, που ίσως θα προκαλέση νέαν φρικτήν δοκιμασίαν δια τους λαούς που έννοούν να κατέχωνται ακόμη από τον λήθαργον.

Και είνε γεγονός ότι στο συνέδριο των Τιράνων συγκεντρώθηκαν ήγέται και αντιπροσωπείαι του διεθνούς έγκληματικού συρφετού δια να καταστρώσουν σχέδια με' αντικειμενικόν σκοπόν να ώργανώσουν εις τα γειτονικά με την Άλβανία κράτη έστιας, που θα εξαπολύσουν το αίματοκύλισμα κατά των φιλειρηνικών λαών.

Στα Τίρανα συνεδρίασαν τα κακοποιά στοιχεία των κομμουνιστικών καθεστώτων δια να εφεύρουν νέους τρόπους και νέας μεθόδους δια να επιβάλλουν την δικτατορίαν του προλεταριάτου, που σημαίνει θάνατος, έρημοσις, σφαγή και καταστροφή παντός έργου σχέσιν έχοντος με την πολιτισμένη κοινωνίαν.

Όταν οι κομμουνιστές όμιλούν συχνά περι ειρήνης, τότε άσφαλώς προετοιμάζουν νέον κατακλυσμόν. Η πείρα αυτό άπέδειξε και πρέπει να στραφή όλη η προσοχή προς αυτήν την κατεύθυνσιν.

Οι λαοί γείτονες με την μικράν μεν εις πληθυσμόν Άλβανίαν, μεγάλην όμως εις πονηρίαν και τερτίπια δια να κτυπή πισόπλατα και να δημιουργή άνωμαλίαν εις βάρος των όφειλουν να βρίσκωνται εις συνεχή συναγερμόν.

Άς μη λησμονούν οι Βορειοηπειρώτες προπαντός άλλου, ότι τα μαγειρεύματα στην Άλβανία έχουν σκοπόν να καμουφλάρουν την προετοιμασίαν που κάμνουν δια να εξαπολύσουν τους νέους διωγμούς που ποτέ δεν έπαυσαν κατά του Έλληνισμού της πατρίδος μας Β. Ήπειρου και γενικότερον κατά της μεγάλης μας Πατρίδος Έλλάδος.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Από τα γεγονότα στην Άλβανία

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Μ. ΓΚΟΥΡΑ

Ο αντίλαλος ίσως δεν θ' άργήση να φανή. Φύλακες γρηγορείτε.

ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΦΙΛΙΕΣ

Ός άνακκογοί ο σταθμός Τιράνων στην έκπαμη της 12)3)50 στα Τίρανα ώργανώνεται η Έβδομάδα της Φιλίας από 12—18 Μαρτίου δια να γιορτασθούν αι άδελφικαι και ελικρινείς σχέσεις που συνδέουν τους λαούς της Άλβανίας και Ούγγαρίας, οίτινες με την δαήθειαν της Μεγάλης Σοβιετικής Ένώσεως άνοικοδόμησαν τον σοσιαλισμό!!! και επέβαλον την δικτατορίαν του προλεταριάτου εις τους λαούς των δια να ξεσκλαβώσουν αυτούς από τα δεσμά της μπουρζουαζίας!!!

Για να πάρουν μέρος σ' αυτήν την γιορτή άφίχθησαν στα Τίρανα και ομάδες καλλιτεχνών συνοδευόμενοι από τον ύπεύθυνο κομμισάριο και άστυνομικούς, και αυτοί δια να είνε έξασφαλισμένη η ζωή των καλλιτεχνών!!

Βεβαίως υπάρχει κίνδυνος να παρασυρθούν οι καλλιτέχνη από την αντίδρασιν και έγκαταλείψουν τον κομμουνιστικόν παράδεισον.

Έκείνο που μὰς προκαλεί εντύπωσιν είνε το γεγονός ότι ο σχολιαστής του σταθμού Τιράνων πλέκει έγκώμια δια την άδελφωσύνην των δύο λαών Άλβανίας και Ούγγαρίας, και προπαντός δια την ειλικρίνειαν της κομμουνιστικής ήγεσίας των Τιράνων εις την έφαρμογήν των συμπεφωνημένων της έμπορικης συμφωνίας που υπεγράφη πρό καιρού.

Ανατρέχομεν εις το παρελθόν και ξαναδιαβάζομε τον έκφωνηθέντα λόγον ένώπιον του Λαϊκού Συμβουλίου υπό του Έμβερ Χότζα, προέδρου της αίμοσταγούς Κυβερνήσεως των Τιράνων (11 Μαΐου 1948) όταν τόνιζε: «Ο λαός μας θα συσφίξη και δυναμώση εκάστην ήμέραν και περισσότερον την άδελφωσύνην και την ειλικρινή φιλίαν και συμμαχίαν με τους άδελφους λαούς της Γιουγκοσλαβίας τού Στρατάρχου Τίτο έναντι του όποιου η έγγνωμοσύνη μας είνε άπέραντος».

Η έφημερίς «RINIA = Νεολαία» στις 14)5)948 έγραφε: «Να ζήση σαν τα θουά ο μεγάλος φίλος του λαού και της Νεολαίας μας Στρατάρχης Τίτο. Ο λαός και η Άλβανική Νεολαία βλέπει τον σύμμαχον Τίτο σαν στο σύμβολο της άδελφωσύνης και της Ένωσεως στους δυό λαούς μας. Ημείς ποτέ δεν θα λησμονήσωμεν τις ύλικές και ήθικές

βοήθειες που μὰς έδωσε ο Τίτο».

Την 1ην Ιουλίου 1948 ο αρχιδήμιος της Άλβανίας Έμβερ Χότζας ένώπιον της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Α. γραμματεύς της όποιας είνε «καταδικάζει άύστηρότατα την προδοσίαν του Τίτο και άλλων ήγετών της Γιουγκοσλαυίας που είνε ποταποί προδότες».

Το «Μπασκίμη» ώργανον της Κομμουνιστικής Κυβερνήσεως Τιράνων στις 15 Σ)βρίου 1948 έγραφε: «Οι προδόται Ράγκοβιτς, Τίτο και Σία εκτελούν τρομακτικές πράξεις ένάντια στους Άλβανούς της Κοσόβας».

Αι φωτογραφία του Τίτο που είχαν άναρτηθή εις όλα τα δημόσια κτίρια και οικίας ως και εις τὰς εκκλησίας και τζαμιά θάει διατάγματα (και είνε άμέτρητα τα θύματα που κατεδικάσθησαν γιατί δεν ύπάκουσαν στην διαταγή) άμέσως ξεσχίσθησαν και την θέσιν των την έπιασαν αι φωτογραφία του Προέδρου της Ούγγαρίας.

Το «Μπασκίμη» εις το φύλλον της 12 Μαρτίου 1950 πλέκει έγκώμια στη συνεργασία μεταξύ Ούγγαρίας και Άλβανίας «ΑΔΕΛΦΙΚΟΤΑΤΑ», «ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΣΤΑΤΑ».

Οι άναγνώσταί μας βεβαίως δεν πρόκειται να έκπλαγούν έαν σύντομα θα άναγνώσουν στην ίδια στήλη «κατηγορίες επί προδοσίας και αντιάλβανική πολιτική της Ούγγαρίας!!» Η μελάνη δια της όποιας ύπογράφονται αι συμφωνία και συμφωνίαί εκ μερους της ήγεσίας των Άλβανών που κυβερνούν εκάστοτε αυτήν είνε ειδική και προνομιάχος ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΕΤΑΙ σε δευτερόλεπτα.

Άς το προσέξουν όσοι σκέπτονται να συμβληθούν με αυτούς.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Άλβανία πατριώται εις το Ύπουργείον Έσωτερικών της Ιταλίας— Δολοφονία στελεχών ΚΚΑ.— Λαϊκή δικαιοσύνη και έπείσοδια μεταξύ Ρώσων και Άλβανίων.

ΕΥΧΑΙ
Είς την ήβδα Άναστασία Ζαχαριάδου, κ. Θωμά Καλύβα και Γεώργιον Λάμπρου μέλη του Δ. Σ. της Ε.Ν.Β.Η. επί τη όνομαστική των έορτή εὐχόμεθα χρόνια πολλά.

— Την Κυριακήν 16ην τρ. μην. τελούνται οι γάμοι των συμπατριωτών μας :
Δημ. Χριστοπούλου εκ Καρακίου μετὰ της δίδοσ Άναστ. Λιγεράκη. Είς την Παναγίαν Κασαριανής.
Τού εκ Σωτήρας κ. Καλιτσά μετὰ της δίδοσ Κούλας Δράλιου εκ του ίδιου χωρίου εις την Ριζάρειον Έκκλησιαστικήν Σχολήν.
Είς έπαντα τους νεονόμους εκφράζομεν τὰς εύχας μας.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ χτυπάνε χαρμόσυνα και σε κάθε πρόσωπο ζωγραφίζεται η χαρά. Επμέρωσε η Αγία μέρα. Τιμητικά οι καμπάνες χαιρετούν την αλήθεια της Αναστάσεως. Κάθε χριστιανική καρδιά πάλλεται από αγαλλίαση, για τον θρίαμβο της Αναστάσεως του Χριστού μας. Αβελό μου όμως, ο νοός μου τρέχει εκεί μακριά, στην μικρή αγαπημένη μου πατρίδα, που την βασανίζουν... Εκεί η φαντασία μου ἀγκοιλιάζει σφιχτή την πολυτάπη Πατρίδα. Καμπάνες δεν ἀκούγονται πιά. Αὐτὴ κοιμάται... Κοιμάται στον βαρὺ ὕπνο τῆς σκλαβιάς. Τὸ τρίξιμο τῆς βαρεῖας ἀλυσίδας, πὸν δίνει χειροπόδαρα τὴν πολυβασανισμένη και μαρτυρική αὐτὴ χώρα και τὰ βογγητὰ τῶν σκλάβων—ποὺ οἱ ψυχὲς τῶν μένων πάντα ἀδούλωτες—δὲν ἀφήνουν ν' ἀκουσθῆ τὸ χαρμόσυνο σήμαντρο.

Εκεί τὴ Πάθη τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος δὲν τελείωσαν ἀκόμη. Ἡ Βόρειος Ἡπειρος ἐξακολουθεῖ ν' ἀνεβαίνει τὸν Γολγοθᾶ τῆς, φορώντας τὸ ἀκάνθινο στεφάνι και κάθε σταγόνα τοῦ αἵματος τῆς ποὺ κυλάει ἐπάνω στὰ πάντα δοξασιμένα χρώματά τῆς, ραντίζει ἑλληνικά βλαστάρια και τοὺς λέει, ὅτι ἀκόμη δὲν ἔπαυσε νὰ μαρτυρᾷ γιὰ τὴν ἐλευθερία.

Πυκνὰ μαύρα σύννεφα σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ τῆς μικρῆς μας πατρίδος και δὲν ἀφήνουν τοὺς ἥρωες σκλάβους νὰ ἴδουν τὴν ἀνάστασι.

Δὲν λάμπει ἡ ἐκκλησιὰ και τὸ σπῆτι μὲ τὸ φῶς τῶν πασχάλινων λαμπάδων. Δὲν ἀκούγεται τὸ «δεῦτε λάβετε φῶς» μέσα στὴ γνῶριμη ἐκκλησιὰ κι' οἱ πιστοὶ δὲν κοινοῦνε. Πα-

σχάλινά τραπέζια δὲν στρώθηκαν και τὸ τσούγκρισμα τῶν κόκκινων αὐγῶν δὲν ἀκούγεται πουθενά. Μόνο ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὰ πεταχτὰ, ἀκαύγεται ἕνα κρυφὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» συνοδευμένο ἀπὸ μιὰ πολυπόθητη εὐχή, μιὰ εὐχή, γλυκειὰ, εὐλαβικὴ, πὸν δγαίνει μέσα ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς τῶν ἀλυτρώτων σκλάβων: «Καλὴ Λευτεριά».

Στὴν καρδιά κάθε βασανισμένου σκλάβου, ὑπάρχει ἀκόμη Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Ἀτελείωτος ὁ αἱματοδοξιμένος Γολγοθᾶς τους.

Ὅλα ἐκεῖ εἶνε πένθημα. Ὀλίγη κι' ἐρημιὰ παντοῦ. Εκεί ὅπου θὰ ἔλαμπε ὁ ἥλιος, γιὰ νὰ ζωστανὴ τοὺς τῶφους ἐκείνων πὸν ἔπεσαν γιὰ τὴν τιμὴ τῆς Πατρίδος, ἐκεῖ ὅπου θὰ φύτρωναν ἀσπρὲς μαργαρίτες, γιὰ νὰ στολίσουν τοὺς ἥρωες νεκροὺς μας και θὰ πηγαινοῦν μαινάδες, γυναίκες, ἀδελφές, νὰ τοὺς σκορπίσουν τὰ μύσα, ἐκεῖ ἔχει ἀπλωθῆ τὸ μεγάλο σκοτάδι.

Πενθούν οἱ ἀλύτρωτοι, δλέποντας τῆς

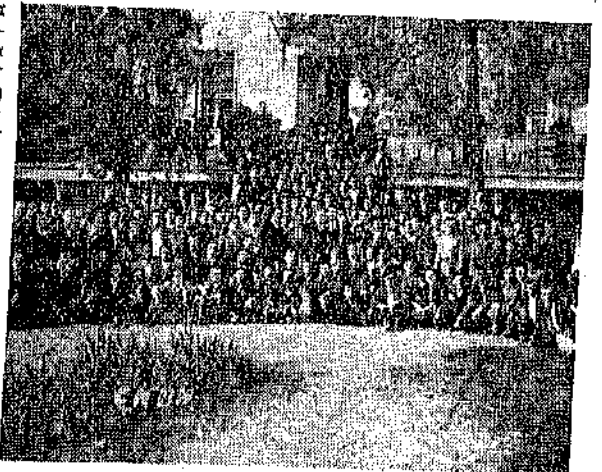
ὑπὸ τῆς Δίδος ΝΟΥΣΙΑΣ ΑΘ. ΓΙΓΑ

ὀρδὲς τοῦ Χότζα νὰ ξεριζώνουν τ' ἀγία τοῦ Ἑλληνισμοῦ και νὰ ποδοπατοῦν τὸ ἅγιο αὐτὸ χῶμα, πὸν κλείνει μέσα τοῦ ἥρωικὰ κορμιά, σκεπασμένα μὲ τὸ στεφάνι τῆς δόξης. Ὄρθων γιὰ τοὺς ἐξετελισμοὺς και τῆς ταπεινώσεως.

Ὁ λυγμός τους μοιάζει μὲ ἐπιτάφιο θρήνο, πὸν ψάλλεται γιὰ τὴν ἀτελείωτη Μεγάλῃ Παρασκευῇ τῆς σκλαβίας Πατρίδος και τὸ ἀτελείωτο σταύρωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς.

Ἄλλὰ μὲ δια αὐτὰ ἡ ψυχὴ κάθε σκλάβου δὲν λυγίζει. Μένει πάντα ἀδούλωτη και μὲ τὴν ἐλπίδα στὴν καρδιά περιμένει τὴν Μεγάλῃ Ἀνάστασι τῆς Λευτερίας νὰ λάμψη κι' ἐκεῖ.

Δὲν λυγίζουν οἱ ἄνθρωποι τῆς τιμῆς, τοὺ δικαίους και τῆς ἐλευθερίας ἐμπρὸς τοῦ ἀνθρώπου παιδοκτόνου, μητροκτόνου, πατροκτόνου, ἀνθρώπου βουτηγμένους στὸ ἐγκλημα και τὴν ἀμαρτία. Δὲν φοβᾶται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τῆς ἀ-

Ἡ Ε.Ν.Β.Η. Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κ. Μ. Κουλούρα

στρατοβροντῆς και τὰ μαύρα σύννεφα, πὸν προσπαθεῖ νὰ τῆς ἐμποδίσουν νὰ ἴδῃ τὸν ἥλιο.

Ἡ ψυχὴ κάθε Ἑλληνοσ Βορειοηπειρωτοῦ ξέρει πὸς τὸ σκοτάδι, δὲν νικᾷ ποτὲ τὸ φῶς. Ἡ ἀδικία δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαφανίση ποτὲ τὸν Θεὸ τῆς δικαιοσύνης.

Ξέρει πὸς ἀπ' τῆς σκλαβιάς τὰ σκότη, θὰ λάμψη τὸ ἀσβεστο φῶς τῆς ἐλευθερίας. Καὶ μὲ κρυφὴ ὑπερηφάνεια χαιρετᾷ τὴν ἱερὴ αὐτὴ μέρα, μὲ πίστι ψιθυρίζοντας μέσα του, τοὺς ἀθανάτους στίχους τοῦ ποιητοῦ μας Ἰωάννου Πολέμη:

«Μὴ σκιάζεσθε στὰ σκότη!
Ἡ λευτεριά σὺν τῆς αὐγῆς τὸ φεγγα-
(ὄλο ἀστέρι
τῆς νύκτας τὸ δημέρωμα θὰ φέρῃ».

ΝΟΥΣΙΑ ΑΘ. ΓΙΓΑ
Ἰωάννινα 3)4)50

Σκιαὶ στὴν χαρὰ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικὸς γόους, πὸν ἦνωσαν τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ πένθος τῶν κατὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν, ἰδοὺ τὸ Ἀνέσπερον Φῶς καταυγάζει μὲ τὴν χάριν του τοὺς χριστιανοὺς ὀπου γῆς.

— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ὄσαννὰ ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις!...

Τὰ καταχθόνια σκυλεύονται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ Εὐὰ ἠλευθερωταί... Ἡ χρυσὴ ἀκτίς τῆς Ἀναστάσεως εἰσδύει εἰς τὰ σκοτεινὰ και ἀνήλια ἐντρα τῶν πτωχῶν και τῶν ταπεινῶν, ὅπως και εἰς τὰ μέγαρα τῶν πλουσιῶν, μὲ τὴν αὐτὴν λάμψιν και καταλείπει τὴν ἴδιαν ἐλπίδα εἰς ὅλους δι' ἕνα καλύτερον μέλλον! «Γίλοισιοι και πένητες εὐφράνθητε σήμερον!...».

Και ὅμως... Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν Μεγάλῃν τοῦ λυτρωμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας τὴν σκέπιν ἡμῶν τῶν βορειοηπειρωτῶν, συνέχουν αἰσθήματα ἀνάμικτα χαρᾶς και θλίψεως:

Χαρὰς, διότι ἡ Ἀνάστασις εἶνε ἡ ἀκένωτος πηγὴ ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ πιστῶν εἰς τὸν Κύριον. Θλίψεως και ὀδύνης, διότι ἐκεῖ, εἰς τὰ προσφιλή μας χῶματα ὅπου ἐγεννήθημεν, ὅπου κοιμοῦνται οἱ πατέρες μας τὸν ἀνήσυχον ὕπνον δούλης γῆς, πὸν δὲν πρᾶννε τὸ μελίχρουν φῶς ἐνὸς χριστιανικοῦ κανδυλιοῦ και δὲν γαληνεύει τὸ τρισάγιον εἰνὸς Ἑλληνοσ ἱερέως, σήπονται εἰς τὰς φυλακάς και χάνονται καθημερινῶς τὰ ἀδελφία μας, ὕστατοι φρουροὶ τῶν ἐθνικῶν μας ὀνειρῶν, πὸν φωτίζουν αἱ φυγαλέαι ἐλπίδες τῶσων γενεῶν! Πάσχα δὲν ὑπάρχει δι' αὐτοὺς τοὺς τραγικοὺς νοσταλγοὺς τοῦ ἡλίου. Καμπάνες και ψαλμοὶ δὲν θὰ γλυκάνουν τῆς ἀτελείωτες ὄρες τοῦ μαρτυρίου τῶν. Κρανίου τόπος κατήνησεν ἀπὸ τὸν Βουθρωτὸ ἕως τὴν Αὐλῶνα ἡ Βόρειος Ἡπειρος. Καὶ τὰ μπουντρούμια τοῦ Χότζα ἔγιναν τώρα ὁ Ἄγρὸς τοῦ Κεραμῆως πὸν ἠγοράσθη μὲ τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῶν «ἐταίρων» τῆς Ἑλλάδος, ὅχι διὰ νὰ θάπτηνται οἱ ξένοι, ἀλλὰ διὰ νὰ θάπτηνται ζωντανὰ τὰ ἀτυχεῖ Βορειοηπειρωτοῦλα, ὅσα δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρίαν τῶν γῆν. Καὶ καμμία ἠχώ διαμαρτυρίας! Καμμία κραυγὴ! Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῶν γραμμάτων και τῆς σκέψεως εἰς τὴν ξένην σιωποῦν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα!...

Μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἀναστάτω-

σιν τῆς παγκοσμίου Βαβέλ, ὅπου συγχέονται εἰς ἕνα κοινὸν χωνευτήριον, αἱ ὕψηλα ἰδέαι, και αἱ ταπεινότεραι ἀθλιότητες, ὅπου ἡ ἰδέα λησμονεῖται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς σκοπιμότητος και τῆς κακίας, ποῖος—ἄτομον ἢ ὄργανισμός—θὰ εὕρη τὸ θάρρος νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ κενῶ δάθρου τῆς ἀρετῆς διὰ νὰ ὑψώσῃ τὴν φανὴν του πρὸς ὀλην τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία λαμβάνει μέτρα προστασίας διὰ νὰ σωθῇ τὸ εἶδος πρᾶστας εἰς τὴν ἀσὺρή τὴν ἔδος σπανίων βουβάλων, ἐνῶ παραμένει χονδροειδῶς ἀπαθὲς πρὸ τῆς ἐξοντώσεως τῶν τελευταίων γόνων τῆς ὑπερχοῦ Βορειοηπειρωτικῆς φυλῆς; Ποῖος ξένος; Ποῖος Ἑλληνοσ; Ποῖος Μεσσίας;

Μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἀναστάτω-

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

★ ΑΠΟΨΕΙΣ ★

ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΚΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν δηλώσεων τοῦ Βασιλέως τῶν στενῶν Lourens Ἀχμέτ Ζώγου παραυτόμενον ἀνακοίνωσιν τῆς ἡγεσίας μας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνασ

«Μετὰ ὀλιγόμηνον σιωπῆν ἐνεφανίσθη και πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας Ἀχμέτ Ζώγου. Καὶ ἐνεφανίσθη μὲ σύμπτωσιν γωνῶν πρὸς τὸν σημερινὸν δυνάστην τῆς Ἀλβανίας Ἐμβέρ Χότζα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βόρειον Ἡπειρον.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν κανονικῶν διπλωματικῶν σχέσεων, διὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλῆς ὁ Ἐμβέρ Χότζα ζητεῖ βορὰν τὴν Βόρειον Ἡπειρον.

Διὰ τὴν παροχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, δαθηθείας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος τοῦ Ἐμβέρ Χότζα και ἀπελευθερώσιν τῆς Ἀλβανίας, ὁ Ἀχμέτ Ζώγου ζητεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡ Ἑλλάς τὴν ἐπὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου διεκδικήσιν.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Βορείου Ἡπείρου, ὑπόθεσις καθαρὰ ἠθικῆς μορφῆς δὲν δύναται νὰ καταστῇ ἀντικείμενον παζαρεύματος δι' οἰονδήποτε πολιτικὸν συμβιβασμόν, ἐρωτῶμεν μὲ τὴν σειράν μας τοὺς Ἀλβανοὺς ἡγέτας μὲ τὴν κοινὴν και στοιχειώδη λογικὴν.

Εἶνε δικαίωμα τῆς Ἀλβανίας τοῦ Ἐμβέρ Χότζα ἀπαρῆεν ἐκ τοῦ ἠθικοῦ και διεθνῶς νόμου νὰ παρασκευάζῃ και ἐξυφαίνῃ συνωμοσίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅστε διὰ τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν νὰ ζητῇ πολυτίμητα ἀνταλλάγματα; Καὶ εἰς ποῖαν λογικὴν δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ἀξίωσις τοῦ Ἀχμέτ Ζώγου νὰ παρασχη ἡ Ἑλλάς τὴν συνεργασίαν τῆς και ἐπιπροσθετῶς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, ἵνα αὐτός ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἀλβανίαν; Καὶ ἐν προκειμένῳ διατυποῦμεν εἰς τὸν τέως Βασιλέα τῆς Ἀλβανίας τὸ ἐξῆς ἐρώτημα:

Ἐάν ἡ Ἀλβανία πιέζεται και ἔχει ἀνάγκην ἀνακίσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς, ταύτην πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ μόνον ἀναλλάσσιν ἄλλων και μὲ προσθετοὺς μάλιστα πολυτίμους θυσίας ἐκ μέρους

σιν τῆς παγκοσμίου Βαβέλ, ὅπου συγχέονται εἰς ἕνα κοινὸν χωνευτήριον, αἱ ὕψηλα ἰδέαι, και αἱ ταπεινότεραι ἀθλιότητες, ὅπου ἡ ἰδέα λησμονεῖται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς σκοπιμότητος και τῆς κακίας, ποῖος—ἄτομον ἢ ὄργανισμός—θὰ εὕρη τὸ θάρρος νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ κενῶ δάθρου τῆς ἀρετῆς διὰ νὰ ὑψώσῃ τὴν φανὴν του πρὸς ὀλην τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία λαμβάνει μέτρα προστασίας διὰ νὰ σωθῇ τὸ εἶδος πρᾶστας εἰς τὴν ἀσὺρή τὴν ἔδος σπανίων βουβάλων, ἐνῶ παραμένει χονδροειδῶς ἀπαθὲς πρὸ τῆς ἐξοντώσεως τῶν τελευταίων γόνων τῆς ὑπερχοῦ Βορειοηπειρωτικῆς φυλῆς; Ποῖος ξένος; Ποῖος Ἑλληνοσ; Ποῖος Μεσσίας;

Μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἀναστάτω-

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

τῶν ἄλλων, και ὅχι μὲ τὰς θυσίας τὰς ἰδικὰς τῆς;

Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι οἱ ὑπερήφανοι λαοὶ δὲν προβάλλουν ὄρους ὀσασικὸς πρόκειται νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν.

Ἡ ὑπόθεσις ὀμως ἐν προκειμένῳ δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς Βορειοηπειρωτὰς και δὲν πταῖουν αὐτοὶ διὰ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν τὸν ἐποποθέτησαν και ἐξακολουθεῖν νὰ τοποθετοῦν τὸν ἀλβανικὸν λαὸν οἱ ἐκάστοτε «ἡγέται» του.

Τὸ θέμα ἐπίσης τῶν καθεστώτων τῆς Ἀλβανίας εἶνε ὑπόθεσις καθαρῶς ἐσωτερικῆς ἀλβανικῆς μορφῆς, ἐπὶ ἡ οἱ Βορειοηπειρωτὰι, ὅς μὴ Ἀλβανοὶ, δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἀνάμειν.

Ἡ ἀξίωσις ὀμως τῶν ἡγετῶν τῆς Ἀλβανίας ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς και κοινωνικῆς ἀποχρώσεως περὶ παραδόσεως τῆς Βορείου Ἡπείρου βορᾶς ἀνηθικῶν συμβιβασμῶν ἀποτελεῖ ἱταμὴν πρόκλησιν και ὅς τοιαύτη ἀντιμεταπίζεται.

Δὲν παραγνωρίζομεν, ἐν τούτοις, τὴν εὐρεῖαν συνωμοσίαν, τὴν ὁποίαν συνεχίζει ἡ ἐχθρικὴ προπαγάνδα ἐναντίον τῆς ὑποθέσεως τῆς Βορείου Ἡπείρου. Χαρακτηριστικαὶ αἱ μεταδιδαζόμεναι ἰδέαι κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, περίοδον ὀρισμένῳ ζυμώσεως, πληροφορία τοῦ κ. Σουλτσεμπεργκερ, καθ' ὅς «... ἡ Γιουγκοσλαβία πάλι ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρεται ὅπως ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα ἐγκαταλείψασιν τὴν διεκδικήσιν τῆς ἐπὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου».

Ἐναντίον τῆς συνωμοσίας αὐτῆς σαφῆ και κατηγορηματικὴν θέσιν ἔλαβεν ὁ Ἑλληνικὸς Ἴππος και ἀμέριστος, ἐλμεθα βέβαια, εἰς ἡ προσοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ πέραν τοῦτῳ ἀργυπτῶν παραμένει τὸ θέμα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος συνεχίζει τὸν ἀγῶνα του μὲ τὴν πίστιν ὅτι τὸ δικαίον του θὰ εὕρη τὴν ὀριστικὴν ἐπιθράβευσιν.

Ἡμεῖς ἐπιφυλασσόμεθα εἰς ὀλην μας στήλην νὰ εἴπωμεν τὰ ἰδικὰ μας.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Τὰ πράγματα εἰς τὴν Ἀλβανίαν δὲν εἶνε τῶσων ὀβδινῶν, ὅσον μᾶς τὰ παρουσιάζει κάποιος-κάποιος τὸ ραδιοφῶνον τῶν Τιρώνων. Ὄπως μπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὰς ἐγκύρους πληροφορίες πὸν δημοσιεύομεν εἰς ὀλλας στήλας, οἱ μεγάλοι παράγοντες τῆς ἀλβανικῆς κρατικῆς ζωῆς ἀφού ἔφαγαν ὄσους καταρῶσων ἀπὸ τοὺς ἀντιπᾶλους τῶν, ἤρχισαν νὰ τρώγουντα μεταῦ τῶν. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Μεχμέτ Σέχου ἐξετέλεσε μὲ μίαν σφαῖραν τὸν ὕπουρον τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀμπεντίν Σέχου, ἀπλῶς και μόνον διότι ὁ τελευταῖος ἠρώτησεν εὐλαβῶς διατὶ ἡ μᾶσα Ρωσία δὲν στέλνει περισσότερον πολεμικῶν ὀλικῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Πείνα, δυστυχία, ἀπόγνωσις και τίποισμός ὅχι ὀλίγος. Αὐτὰ εἶνε τὰ βασικά γνωρίσματα τῆς ἀλβανικῆς ζωῆς, ὀσασα, ἐδελτιώθη ὀστερα ἀπὸ μακρὰς και σκληρὰς προσπάθειας τῶν ἠρώων τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας.

«Καθημερινῆ» 6)4)50

Ἡ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ φίλος μας Ἐμβέρ Χότζα φαίνεται ὅτι τὰ ἔχει πολὺ ἀσχημα. «Ἐπολλὴ μασοῖλα πλάκωσε, μαύρη σὺν καλιακούδα», ὀπως λέγει και τὸ δημοτικὸ τραγούδι. Ὁ κομμουνιστικὸς «παρῶβισσος» τὸν ὁποῖον ἔχει ἐγκαθιδρύσει δὲν εἶνε καθόλου εὐχάριστος εἰς του. ὀπκόσους του. Αἱ συμμορίαὶ πληθύνονται, κατὰ τὰς τελευταίας δὲ πληροφορίας ἡ ἀνταρσία γενικεύεται ἐναντίον τῆς σοβιετικῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ ὅς νὰ μὴ ἦταν ἀρκετὰ ὀλα αὐτὰ, γιουγκοσλαβικὰ ἀεροπλᾶνα ἐρριψαν προκηρῶξεις, καλοῦσας τὸν λαὸν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐμβέρ Χότζα. Ἄς περιμένωμεν νὰ ἴδωμεν ποῖα τυχη περιμένει τελικῶς τὴν περιφήμον αὐτὴν γελοιογραφίαν «κράτους» τῶν ὀποῖαν ἐδημοῖουνησαν τὰ συμφέροντα και αἱ ἀντιθέσεις τῶν ἰσχυρῶν. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπάρχει και ἡ Ἑλληνικὴ Βόρειος Ἡπειρος, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμός πληρῶνει τὰς ἀμαρτίας τῆς Ἀλβανίας και τῶν προσατῶν τῆς.

«Ἐμπρὸς 8)4)50

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ

Νέα κύματα προσφύγων καταφθάνουν κάθε τόσα ἀπὸ τὴν χώρα τοῦ Χότζα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Ἀλβανοὶ κλείνουν τὰ ματῖα τους και χωρὶς κανένα γνωστὸν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα ἀφήνουν τὰς θύρας τοῦ Ἐπαραείσεως ἀνοικτάς, ἐγκαταλείπουν τὰ φυλάκια και εἰσερχονται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐλευθερίας. Τὸ ἴδιο εἶνε ἔτοιμοι νὰ κάμουν ὀλοι οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων και παραδοκῶν τὴν εὐκαίριαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ μᾶτι τοῦ Ἰστροῦχτορα κομισσαρίου διὰ νὰ ἔδρουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Τὰ πάντα εὐρίσκονται ἐν παραλυσία. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Χότζα κατὰ τὸ συνέδριον τοῦ ΚΚΑ ἀναλύων τὸ πρόγραμμα παραδέχεται τὴν ὕπαρξιν ἰσχυρᾶς ἀντιπολιτείας και ἐντὸς τοῦ Κόμματος, τὴν δὲ παραλύσιν ἡ ὀποία ἐπικρατεῖ καθ' ὀλην τὴν χώραν ἀποδίδει εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῶν προδοτῶν τοῦ Βελιγραδίου, τῶν μοναρχοφασιστῶν τῶν Ἀθηνῶν και τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Βατικανοῦ. Καυχᾶται ὀμως διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως!!!

Ὁ Ἀμπεντίν Σέχου ὀμως ἐξετέλεσθη διότι ἀπεκάλυψε τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Ρωσίας, τὴν ὁποίαν χαρακτήρισεν προδοσίαν.

Ὁ ΝΟΣΗ ΝΟΕΙΤΣ

Ἡ ὀπισταμένη δυστυχῶς ἀντιδικία... χρονίζει λόγω κακοῦ χειρισμοῦ και ὀπάρχει κίνδυνος νὰ καταλήξῃ εἰς μεγάλην περιπλοκὴν ἂν δὲν ἀντιμεταπίσθη ἀποτελεσματικῶς μὲ καλὴν προαίρεσιν και χωρὶς πείσματα και προσωπικὰς ἀνεγκλήσεις. Ἐτέθησαν ὀρισμένοι ἀπόψεις ὅς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν τακτικὴν και ἐχειροκροτήθησαν πανηγυρικῶς. Ἐπαιτεῖται μεγαλυτέρως κατανοήσις ἐκ μέστοργῃ τῶν ὀπευθύνων και μεγαλυτέρα σστοργῇ ἂν πιστεῦσων ὅτι θὰ χρειασθοῦν... Ἀπελιεῖται μεγαλυτέρων ρῆγ-

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ-Η ΝΙΚΗ

Υπό του ΑΝΕΣΤΗΣ ΛΩΡΑΣ

ΕΙΝΕ η πιο λαχταριστή μου συντροφιά. Η σοβαρότητα του με τραβά κοντά του πάντα τις λίγες ώρες που μου μένουν. Πρόκειται για κάποιον άνθρωπο που άφησε του πόδι πάνω στα κακοτράχαλα Βορειοηπειρωτικά βουνά, όταν η ζωή άρχισε να του γελά με το αντίστροφο της νιότης.

Απόψε τον βρήκα ξεχασμένο στους θλιβερούς του ρεβασμούς με το φαινό βλέμμα του θυσιάζοντα στο άπειρο. Μου κίνησε το σεβασμό η μελαγχολική του αναπόληση. Τον πλησίασα χωρίς να του μιλήσω και άφησα απλά στα πόδια του το καινούργιο περιοδικό «Βορειοηπειρωτικά Νειάτα». Σά να ζήτησε άδεια, γύρισε και με χαϊρέτισε μ' ένα του χαμόγελο που λυώνει όλους τους πάγους της ψυχής του έκφρασης. «Ότι νέο μάθαινα θα τίκουγε αυτός πρώτος. Η ζωή μας είχε ενώσει αδύναρτα χωρίς και μεις να καταλάβαμε το γιατί.

Όπως βλέπεις οι ελεύθεροι σκλάβοι δεν είναι μοιραλάτρες. Το ποτήρι ξεχείλιζε πιά. Σήμερα κάνουν αποφασιστικό βήμα με το υπό το περιοδικό κι' είνε αποφασισμένοι να τα παίξουν όλα για ένα τόλμημα να του πεί.

Δεν το είχε άνοιξε ακόμα. Το κράταγε στα χέρια του και κι' χαίρονταν σ' αμείπηρ των ταχυοδό διδασκαλιών του κοιλίου του. «Όλα του γελασαν κι' η θερμή της ψυχής του είχε μεταδοθή και σ' εμένα. Ήξερε πόσο αγαπούσα τις διηγήσεις και όπως πάντα άρχισε έτσι συγκινημένος την ιστορία του χωρίς προοίμια, κρατώντας με λαχτάρα το περιοδικό.

Σάν τώρα θυμάμαι. Απ' τα χαράματα οι μπουκας των κανονιών μας ξερονούσαν φωτιά και θάνατο. Ο τόπος καίγονταν μες στους καπνούς και απ' τις δυά μεριές. Ήταν οι πρώτες κερανοφόρες καμπάνες που προηγουσάν τη λευτεριά σ' έναν τόπο που ζούσε με χιμαίρες και όνειρα. Μόλις κόπασε το κανονί, μπορούσαν κινισμένοι, σαν ποντικά απ' τ' αλεύρι ξεπεταχθήκαμε να λύσουμε όπως συνήθως τις διαφορές με τους κοκοροφάρους στη στιγμή. Κ' η λόγχη μας έκανε το θάμα της. Στο άσπασμα της τους χάσαμε απ' τα μάτια μας απ' την άλλη μεριά ή φύση συμπλήρωνε τη σωτηρία τους. Μιά πυχή άντάρτα που κόβοντας με το μαχαίρι έπεσε και τους σκέπασε, θάλεγε ότι τους έριξαν τις κάπες τους όλοι οι διαόλοι να μη δρούν τις δρωμερές τους σάρκες τα τιμημένα βόλια μας. Σκαρφαλώσαμε στην απέναντι πλαγιά σ' αζαρκάδια και σε λίγο γυρίσαμε τη ράχη με το φύσημα τ' αγέρα. Δεν είχαμε διανύσει χίλια μέτρα όταν μας υποδέχτηκε φοβερή θανατική φωτιά. Κάθε πιστολιά, κάθε βράχος και σχισματιά έξεραγε δαιμονισμένα το θάνατο. Η πυκνή άντάρτα μας έσφιγγε μ' ενοχλούσε φοβερά με το πείσμα της.

Κρέμασε ένα τσιγάρο στα χείλη του με νευρικότητα. Η καρδιά του χτυπούσε σκεπταμένη τα στήθια του, ενώ ανάσαινε βαρεια. «Ενοίωσα την έξαψη του και δεν του μίλησα.

μα με τα άψυχολόγητα και άπαισθήτοτε ασύμφορα εθνικά προτεινόμενα μέτρα, τα οποία δεν δύναται φεύ! να γεφυρώσουν ούτε να δώσουν την λύση η οποία θα ένίσχυε των αγώνων. Έλπίζομε...

— Όταν ξανάει ο καιρός, συνέχισε, τι να βλέπαμε; Πάνω από ένα μικρό χωριό είχε σταματήσει τους Φρατέλους ένα άσκερι Λιάπιδες και μαζί μας ξεφούρνησαν κείνη τη φωτιά στην τύφλα της άντάρτας. Όλη η ύπουλότητα της φύλης είχε επιπλεύσει στις λίγες εκείνες ώρες που μας στόλιξαν πολύ αίμα.

Ε, τότε δε βάσταξα. Σύπνησε μέσα μου η έκδικση τρομερή, αμείληκτη, ανελέητη. Λυσσασμένοι, ξεσάλω ριχτήκαμε στον άληθινό θάνατο χωρίς διαταγή. Προσταγές είχαμε τους βιοίους πόθους και παλιούς μας, την ίδια μαγία για κείνους τους αίνωνους αιμοδρόρους δούλους. Η μία λύσσα υποχώρησε στην άλλη. Η ελληνική ρουφασία τους ξεκάρφωσε όσο να πήξ κρομμύδι. Είχαν φουντάσει μέσα μας τ' άγρια ενστικτα της ανθρώπινης φύσης άχαλίωστα. Δεν έννοιωθα παρά τους χτύπους της καρδιάς μου που φούταναν σ' αυτή μου ένωμένοι σε μία λέξη έκδικση. Το κυνηγητό ήταν άγριο, άσπλαγχο, έξοικωτικό. Σε μία στιγμή νόμισα πως άνοιξε η γή και με κατάπιε.

Δεν θυμάμαι πόση ώρα έμεινα έτσι... Στο παραλήρημα του πυρετού και του πόνου μου άκουσα φωνές, όγλοδοη, ζητωκραυγές και πάνω απ' όλα αυτά μία φράση θούίζε σ' αυτή μου: «Χριστός Άνέστη... Χριστός Άνέστη...». Νόμισα πως όνειρεύομουν. Στο σκληρό χαροπάλεμα έννοιωσα την ίκανοποίηση να μου χαϊδεύη την ψυχή. Τόσο γλυκό όνειρο δε γνώρισα ποτέ μου. Παθούσα να σβύσω έτσι μ' εκείνη τη βεία μουσική της Νίκης, που φούτανε σ' αυτή μου με τη μορφή τ' όνειρου και της πραγματικότητας να μαλακώση τους πόνους στους τελευταίους χτύπους της καρδιάς μου. Το ύγρο χρώμα γύρω μου είχε ζυμωθή με το αίμα που έβρεε χλιαρό απ' τις φλέβες μου. Λίγο ακόμα πάλαψα και το σκοτάδι της άνωπαρξίας μου σφάλισε και πάλι τα βλέφαρα. Κι' εκεί άφησα τη μισή μου ζωή για κείνη την πρόσκαιρη λευτεριά.

Σταμάτησε! ...

Στα μάτια του άστραψε μία παράξενη λάμψη. Το μέτωπό του συνέλεισε, προμήγνε κερανούς και βροντές. Τα δόντια του σφίχθηκαν και τα χείλη του συσπάστηκαν. Χόχλαξε μέσα του από ίερη όργη και αγανάκτηση. Δυό κάμπτοι δάκρυα κύλησαν απ' τα φλογισμένα του μάτια σαν επίλογος στο δράμα της σκλαβωμένης ελληνικής γωνιάς και το δικό του.

Τόν άκουσα να λέη σιγά, με γελιη που έτρεμαν, σά να μιλούσε με τον εαυτό του:

— Όνειρο ήταν, ναί(!), το διάβα της Νίκης, της Δόξας και της Λευτεριάς. Όνειρο και το Χριστός Άνέστη. Τα αίματοδαμμένα χρώματα της μαρτυρικής Β. Ήπειρου, οι νέοι κι' οι παλιοί σταυροί των τιμημένων νεκρών δεβλώνονται και τα σκλαβωμένα μας αδέρφια συνεχίζουν ν' ανεβαίνουν το στενόδρομο του Γολγοθά τους! ...

Ός τότε;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΛΩΡΑΣ
Μαθητής Ίεροδιδασκαλείου
Βελλάς — Ιωάννινα

Η Ε. Ν. Β. Η.

Έπί τη 25η Μαρτίου η Ε.Ν.Β.Η. Αθηνών, Ιωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Κερκύρας και Κοίντης εξέδωσε προκήρυξη προς τον Έλληνικόν Λαόν τονίζουσα την σημασίαν της εξέγερσεως του Έθνους της 25ης Μαρτίου 1821 και την σημασίαν της νίκης εναντίον του σερβορωσισμού. Διά την έλευθερίαν του Έθνους. Μεταξύ άλλων αναφέρει: «... και όμως μέσα στη σκλαβιά στενάζουν κι' άλλα σου παιδιά και καρτερούν Λευτεριά. Είνε η Βόρειος Ήπειρος... Ας σφίξουμε ακόμη πιο πολύ τα δόντια μας, ας χαλυδωδωσωμεν τη θέλησή μας και γονατιστοί μπροστά στις Ιερές σκιές του 21 που μας άδηγούν και φωτίζουν το δρόμο του καθήκοντος, της νίκης και της λευτεριάς ως φωνάξουμε σ' όλους τόν κόσμο: Έλληνες για πάντα Έλληνες. Λευτεριά ή Θάνατος».

Επίσης επ' ευκαιρία των εορτών του Πάσχα άπηθύε χαιρετισμών προς την υπόδουλον και έλευθεραν νεολαίαν της Βορείου Ήπειρου, η οποία καταλήγει ούτω: «... Η γενιά η δική μας παρά τας θυσίας και τους αγώνες της, παρά την θολωμένην παγκόσμιον άτυμόσφαιραν φέρει τον Σταυρόν του μαρτυρίου, δεβαία όμως διά την τελικήν Νίκην. Με την πεποίθησιν αυτήν ως διέβλουν αι άγια αιούτα ήμέραι και είνε ο Παντοδύναμος να δώση θάρρος και πίστιν εις τόν υπόδουλον λαόν της πολυδασσανισμένης μας πατρίδος».

Υπογράφεται παρά του προέδρου κ. Α. Λαζάρη και γεν. γραμματέως κ. Γεωργίου Λαμπρου.

Η Νεολαία μας δεν παραλείπει την επίτελεσιν του φιλανθρωπικού της υπογράμματος. Ουδ' ε νέων και νεανίδων μ' επικεφαλής το Δ.Σ. θα έπισκεφθή τους άσθενείς εις το σανατόριον «Σωτηρίας» ως και άλλα νοσοκομεία και θα διανείμη εις τους πατριώτας μας πασχαλινόν δώρον με σχετικόν βολήθημα.

Εκδόσεις

Ο συμπατριώτης μας εισαγγελεύς Άγορανομίας Αθηνών κ. Συμπέθερος έν συνεργασία μετά του κ. Ν. Φωτοπούλου εισηγητού Υπουργείου Έφοδιασμού, εξέδωκεν εις διβλίον έρμηγείον του Ισχύοντος άγορανομικού κώδικος υπό τόν τίτλον «Η νέα άγορανομική πολιτεία επί των τιμών των ειδών».

Η μελέτη αυτή, την οποίαν χαρακτηρίζει σαφήνεια, πληρότης και λεπτομερειακή διατύπωση των Ισχυουσών άγορανομικών διατάξεων, διά πρώτην φοράν έκδιδόμενων έν Ελλάδα, πληροί ύπαρχον κενόν εις την παρ' ήμιν Νομοθεσίαν και είνε απαραίτητον απόκτημα ού μόνον των άσυχολουμένων με την άνωτέρα Νομοθεσίαν, αλλά και παντός έμπορου ή επαγγελματίου εύρισκόμενου εις άμεσον ή έμμεσον σχέση μετ' αυτής.

Η διατριβή—άρτης έμφανίσεως και επί άριστου χάτους—καινοτομούσα και κατά τούτο δτι προτείνει την κατάργησιν των διατιμήσεων και την άσυσιν των άγορανομικών φραγμών, δύναται να κοσμήση ολανδήποτε διβλιοθήκη και να καταστή απόκτημα ού μόνον των νομικών, αλλά και παντός επαγγελματίου, λαμβανόμενης μάλιστα και της εύθηνης τιμής του—20.000 δραχ.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 6

την περιουσία των δολοφόνων. Η μάνα του ή Άργυρώ έμαθε παιδί ήταν ο δολοφόνος και επί κεφαλής ίππικού έξεστράτευσε εναντίον της Καστανίανης και κατέστρεψε τα σπίτια των Ήγουμενάτων και των πύργου της Άρίνιστας. Ήταν τόσο καταπληκτικοί οι άθλοι της, ώστε την ώνόμασαν μονοβύζα που σημαίνει κακιά, άποτρόπαια. Η Άργυρώ στην Καστανίανη είχε κτίσει την εκκλησία της Άγίας Μαρίας και είχε πάρει άφορισμό απ' το Πατριαρχείο κατά των Ήγουμενάτων, ο οποίος έμνημονεύετο επί 400 χρόνια μέχρι του 1818!

Η Ήπειρώτισσα μητέρα είνε ο μόνος συντελεστής της προόδου των παιδιών της. Μόνη τις περισσότερες φορές, άφοι ο άντρας της ήταν στην ξενιτειά, άφρόντιζε για αυτή είνε κείνη που τους εσφυριλάτησε τόν όποιον έχουν οι Ήπειρώτες χαρακτήρα.

Ός σύζυγος ή Ήπειρώτισσα είνε άληθινή Πηνελόπη. Η συζυγική πίστις είνε από τα σπουδαιότερα προτερήματα της και σπάνιες σπανιότερες είνε αι περιπτώσεις της παρεκκλήσεως από τόν γενικόν αυτόν κανόνα.

Μέσα στο σπίτι του άνδρός της δεν σέβεται μονάχα αυτόν, αλλά και όλους τους δικούς του. Πεθερά, πεθερός, κουινιάδοι είνε όλοι πρόσωπα σεβαστά γι' αυτήν και εργάζεται άκούραστα για όλους. Γνωστόν πόσο σκληρή ήταν ή συζυγική ζωή της Ήπειρώτισσας των περασμένων χρόνων, όταν δηλαδή οι άνδρες έπειτα από λίγων έβδομάδων καλοπέρασι έφευγαν για τα ξένα, αφήνοντας επί χρόνια δλόκληρα, είκοσαετίες, τριακονταετίες, μόνες, κατόμανες τις γυναίκες των στο χωριό.

Στο αίσθηματικό κεφάλαιο ή Ήπειρώτισσα ούδέποτε είχε την πρωτοβουλία των επιχειρήσεων, για να μεταχειρισθούμε τη φράση της έποχής. Υπήρξε πάντα δειλή κι' άφηκε τόν άνδρα ν' άρχιση πρώτος την επίθεσι, ο οποίος έν τούτους πολλές φορές δεν έννοιωσε κι' αυτός παρά την ίδια συστολή. Ακούστε το άραίο αυτό τραγουδάκι του Ζαγοριού:

Δικό μ' ήταν το φταίσιμο
να χάσω τόσο πρέξιμο
ήρθα και σ' ήρα μοναχή
και δε σε χόρτασα φιλι
σ' έκύταξα άχόρταγα
το που να έν' ή μάνα σου
κι' ο άγριος ο πατέρας σου.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

Η ΕΝ ΒΟΡΕΙΩ ΗΠΕΙΡΩ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΡΑΓΙΚΗ και άπελπιστική είνε ή έν Βορείω Ήπειρω κατάσταση. Άβάσταχτα είνε τα μαρτύρια και της σκλαβιάς τα βασανια. Πέρασε ή 25η Μαρτίου στη σκλαβιά. Αντικρύσαμε τα σύνορα και νοιάθαμε τόν έορταστικό τόνο της ήμέρας. Και τα παιδιά άμέριμνα συνεχίζοντας το πατροπαράδοτο έθιμο με τα κουδούνια στο λαιμό γύριαν στο χωριό και τραγουδούσαν τό: «Φευγατε φίδια και γκοστέρια, γιατί έρχεται ο Ευάγγελισμός να σας κόψη το κεφάλι, να τό ριξη στο ποτάμι». Οι φωνες αυτές των παιδιών με τις θόρυβο που προκαλούσαν οι κουδούνες, έδιναν έναν έορταστικό τόνο στην ήμερα.

Ο Ευάγγελισμός, ή 25η Μαρτίου, συνδεόμενα με τόν Έλλητισμό, για μ' ε σημαίνει Έλευθερία. Φίδια και γκοστέρια, τα φοβερότερα έρπετα και δηλητηριώδη ύδα, άποκαλούνται οι αίνωνοι τυράννοι της Β. Ήπειρου, από τουροκρατία άκομη. Τα όργανα του Χότζα εφέτος, οι έπιτροπές και το Κομμά, άπηγόρευσαν σε πολλά χωριά τις έκδηλώσεις αυτές των παιδιών. Στην Κοσοβίτσα, στη Σατήρα, στο Ζεράβι, στη Δούβιανη και Δρόβιανη, ή Λαϊκή Άσφαλεια έπιασε τους επικεφαλής και άφοι τους έξυλοκόπησε τους εκλείσει στα μπουντρούμια, γιατί δεν άνεχόταν να τους άποκαλούν φίδια μπροστά στα μάτια τους. Στα περισσότερα όμως χωριά ή εκδήλωση είνε φανερή και αίτια έπείσοδιαν και πετροβολισμού των χαριδών εκ μέρους των παιδιών. Στις έκδηλώσεις αυτές, όπως και στο τραγούδι: «Βόρειος Ήπειρος καύμένη ποδαι άκομη σκλαβωμένη κλπ...» που είνε ο Έθνικός Ύμνος της Β. Ήπειρου μαζί με τόν της Ελλάδος «Εξ γνωρίζω από την κοψη...» που τα τραγουδούν σε γνωστές συντροφίες, κρουφά από τους χαφιέδες του Κομματος, βρίσκει την μεγαλύτερη ίκανοποίηση και άνανεώνουμε την έλπίδα για την λευτερία μας.

Το αντίκρουσμα της Έλληνικής Σημείας που κρατάμε χρόνια κρυμμένη σε σιγούρη κρυφά, δίνει θάρρος, ύπομονή και δύναμη στην αντίστασι του Βορειοηπειρωτικού κόσμου έναντίον της φρικτοτερής τυραννίας. Τα μαρτρία, τα βασανιστήρια, αι συλλήψεις και φυλακίσεις χωρίς λόγο συνεχίζονται. Στο Κλεισάρι συνέλαβαν τόν Άλέξη Πανταζή και Άντώνη Μπούζη χωρίς λόγο, τους κλείσανε στις φυλακές Άργυροκάστρου και τους έχουν σε άπομόνοσι. Οι φόροι που πληρώνουμε άχριόν μπροστά στους φόρους που πληρώναμε μέχρι τό 1942.

Το σημερινό καθεστώς για να μπορέση να όρθοποδήση, ύστερα από την έγκατάλειψη του Τίτο και της Ρωσίας που σταμάτησε τα έφάδια, έπέβαλε δυσβάστακτη φορολογία κι' έφευρε πρωτοφανή συστήματα έκμεταλλεύσεως και κλειψιάς των εισοδημάτων του λαού. Άρχισαν από καιρό να τράγωνται μόνοι τους και οι μεγάλοι στα Τίρανα γιατί το έπιστιστικό πρό βλημα είνε άλυτο. Ο αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως σκότωσε τόν δουλευτή Άμπετιν Σέχου γιατί έχασα κτήρισε προδοσία την έγκατάλειψη της Κυβερνήσεως από την Ρωσίαν. Έγινε πραγματική επανάστασις, αλλά οι Ρώσοι την έπρόλαβαν και σταθεροποίησαν την θέσιν του Χότζα. Άεροπλάνα έριχναν προκηρύξεις. Τα όργανα του Χότζα δε είχαν κυριαρχία

κώς χαμένα, δεν άργησαν όμως να συλλάβουν τους αντίφρονους. Προκηρύχθηκαν και έκλογες, πρὺ δεν είνε παρά μία κωμωδία εις βάρος του λαού.

Ο κόσμος εργάζεται σκληρά, ρακένδυτος, ζυπάλητος και νηστικός. Μαίρασαν τα τοιφιλικά των αγάδων εις τους άκτήμονες και δημιούργησαν αγά το κράτος και ελλώτως δλους τους ύπηκόους του. Σήμερα θα προτιμούσαμε όλοι να μην είχαμε ούτε γωραφία, ούτε ζωντανά για τους φόρους, που αν δεν πληρωθούν έγκαιρω, είνε εύκολος ο χαρακτηρισμός του αντίβραστικού με τις γνωστές συνέπειες την φυλάκισι, έξαρία, τα βασανιστήρια. Όσους ή «Λαϊκή Άσφαλεια» πάρει, δεν γυρίζουν ξανά.

Για κάθε στρέμμα χωράδι πληρώνομε ως φόρος 250 λέικ, (20 λέικ ίσοδυναμούν με 1 δολάριο). Τέσσερα κιλά κρέας σφαγμένο ή ζωντανό, 8 αυγά, 100 δραμια μαλλί και 200 δραμια βούτυρο. Όλοι θέλουν να δ' έπιστρέψουν τα χωράφια, αλλά δεν τα παίρνει κανείς, ούτε το κράτος.

Το εισόδημα συγκεντρώνεται ύποχρεωτικά στις κρατικές άποθήκες, γιατί δεν υπάρχει ίδιωτικό έμποριο με τις ελές έξευτελιστικές τιμές. Το καλαμποκι 1 λέικ το κιλό, το σιτάρι 2 λέικ, το αγό 1 λέικ. Για να τ' αγοράσης θα πληρώσης 70 λέικ το καλαμποκι, 100 λέικ το σιτάρι και 20 λέικ το αγό. Τα κρεμνεία έχουν καταργηθή, πλην όμως όταν θελήσης έναν καφέ στο κρατικό θα πληρώσης 10 λέικ και το πακετο τα τσιγάρα 18 λέικ. Μία μερίδα φαγητού στοιχίζει στο έστιατοριο 30 λέικ με δικό σου ψωμί.

Οι μισοί των δημοσίων ύπαλλήλων κυμαίνονται από 2000 έως 2500 λέικ, οσο δηλ. στοιχίζει ένα ζευγάρι παπούτσια.

Το κράτος διανέμει κάθε μήνα 6 κιλά καλαμποκι, 10 δραμια ζαχαρι, 3 δραμια λαδι και 5 πηχες ύφασμα τό χωρο ως και ένα ζευγαρι παπούτσια.

Όλοι γυρνουν ρακενδυτοι, ούτε βελόνια και κλωστές για ραψιμο δεν ύπαρχουν. Μία βελόνα στην Κακκαβία ανηλλάγη με δυο οκάδες τυρι. Η έλλοσσια έχει έξανθήσει και κτηνίσει τους χωρικούς και ίδιος της περιοχής του μωρκου. Τα δερματα που έρχονται από την Άμερική ύστερα από ένα έξάμηνο φορολογούνται γεννηώς. Τα βλεμματα όλων, και αυτών άκομη των Άλβανών είνε έστραμμένα στα ελληνικά σύνορα και στις καθημερινές συνομιλίες ένα λένε: Πότε θάρρουν οι Έλληνες για να σωθούμε.

Όσο να μην έφθαναν τα μέχρι σήμερα βασανιστήρια και τα συστήματα που έφήρμωσαν διά την καταπίεσιν του λαού και νέα σχέδια έβασαν εις εφαρμογήν διά την διάλυσιν της οικογενείας με την έπιστράτευσιν των Βορειοηπειρωτισσών ηλικίας 15 —25 ετών. Ο κλαυθμός και ο όδυμος των μαννάδων δεν συγκινεί τα αίμοστάγη όργανα του Χότζα.

Αρπάζουν τις κοπέλλες τώρα, ενώ μέχρι σήμερα έπιέζαν τους γονείς να τις παντρεύουν με Άλβανούς. Τις έντάσσουν εις τα έθελοντικά τάγματα διά την ψυγαγωγίαν του άλβανικού στρατού. Έπεισόδια δημιουργήθησαν σε πολλά χωριά, αλλά δύναμη «λαϊκής Άσφαλείας» περικυκλώνει αυτές και συλλαμβάνει τις κοπέλλες, τις όποιες στέλλει έθελοντικά εις τάς άλβανικές πόλεις.

ΓΚΟΛΕΜΗΣ

== 17 ==

Ερωτες και μιση του Αδρια

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 9
του λαού αυτού επί του κόσμου. Η μέλλουσα εν τῷ κόσμῳ εἰρήνη θὰ ἐξαρτηθῆ κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ ἐάν, ἢ ὄχι, αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι θὰ δεῖξωσιν ὅτι εἰσὶν ἀποφασισμέναι νὰ συνεχίσωσι δράσαι ἐν πρώτῳ (ρόλῳ) ἡγέτου μεταξύ τῶν ἐθνῶν... νὰ διατηρήσωσι τὴν φυσικὴν δύναμιν (δηλ. τοῦ βομβαρτόμου);, ἤτις ταῖς εἶνε ἀναγκαῖα ἵνα δράσωσιν. Πρόκειται δὲ περὶ δράσεως βίας; διότι, κατὰ τὸ διακήρυγμα, τὸ ἐπιθυμῆν εἶνε ἄγαν, ἐάν τῆ ἐπιθυμία δὲν συμφομαρτῆ «δύναμις ἐτοίμη καὶ πρόθυμος νὰ τὴν ἐπιβάλῃ εἰς οἰανδήποτε κρίσιμον ἀνάγκην».

Ποῖα θὰ ἦτο αὕτη ἡ πρόθυμος καὶ ἐτοίμη δύναμις; Ὅτι προέκειτο κυριώτατα περὶ ἀτομικῆς δόμδας, τοῦτο ὁ Ἀμερικανὸς ἐθνάρχης καὶ κοσμοκράτωρ δὲν τὸ ἀφῆκεν ἀμφίβολον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτε, τῆ 27ῃ Ὀκτωβρίου 45, ὠμίλει ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν πανηγυρικὴν εἰς τὸν ὠκεανὸν καθέλκυσιν τοῦ ἀεροπλανοφόρου τῶν 45.000 τόνων. Ἐφώνει τότε ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος: «Κίνδυνον δὲν θὰ διατρέχωμεν ποτὲ πλέον. Τὸ πολεμικὸν τοῦτο σκάφος... τὸ καὶ σύμβολον... διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐθνῶν ὅλου τοῦ κόσμου (...καὶ τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὄχι;...)— κατὰ οἰουδήποτε διεθνούς συμμορίτου, τὸ σκάφος αὐτὸ μόνον δύναται νὰ ρίψῃ πλείονα τῶν 100 ἀεροπλάνων του ὑπεράνω τοῦ στόχου καθ' οὗ θὰ ἔχη πλεύσει...».

Ἦτο κατὰ ταῦτα, ἢ δὲν ἦτο ἡ ἀμερικανικὴ οὐρανοκρατορία, ἡ φρικαλέα ὀμβροντία τῶν κεραυνῶν τοῦ βομβαρτόμου; Τοῦτο, ἐννοεῖται, ἐφ' ὅσον τὴν βόμβαν αὐτὴν θὰ ἐξηκολούθει νὰ τὴν ἔχη ἡ Ἀμερικὴ ἀτομικὸν τῆς προνομίου. Διότι ἐάν τὴν ἔχανε...

ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ

Εἶνε ἡ Ἀγγλία ἤτις, περισσότερον καὶ αὐτῆς τῆς Ρωσίας, ἐμελλε νὰ ταραχθῆ ἐκ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ τοῦτου τῆς ἀναγορευθείσης νέας ἐξουσίας, ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ κόσμου εἰς διαδοχὴν τῆς ἐν αὐτῷ μακροκράτους βρετανικῆς πρωτοκαθεδρίας. Τὴν φύσιν, τὴν οὐσίαν, τὴν εὐρύτητα αὐτῆς τῆς νεοτεύκτου δυνάμεως, ἵνα τὴν ἀναμετρήσῃ ἡ Μ. Βρετανία εἶχε μετ' ὀλίγον περιστασίων πρόσφευκτον πάσης ἄλλης καὶ ἄς μὴ ἀφώρα ἡ περιστασις αὕτη ἀγγλικά συμφέροντα εἰδικῶς.

Τῆ 12 Μαρτίου 1947 ὁ δαιμό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 7

Μεσογείου, ποὺ καὶ τότε ἐκινδύνευεν ὅπως καὶ σήμερον. Θεοῖς, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Νησαρέλι, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ πολέμησῃ διὰ τὴν ἀσφάλειάν τῆς. Καὶ χάριν τῆς ὁποίας, τότε (τὸ 1878) κατέλαβε τὴν Κύπρον. Δι' αὐτὸ καὶ τὸ 1936, ὅποτε ἓνας παρόμοιος κίνδυνος ὤσαν τὸν σημερινόν, τὸν σλαυκομμουνιστικόν, ὁ γερμανοφασιστικὸς κίνδυνος ἠπειλοῦσε τὰς στρατηγικὰς καὶ πολιτικὰς θέσεις τῶν συμμάχων εἰς τὴν Μεσόγειον, πρωτοβουλία συμμαχικῆ, ἐγένετο κοινὴ συνενόησις τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς Μεσογειακῆς πολιτικῆς, εἰς περιπέτοιον φασιστικῆς ἐπιθέσεως. Δι' αὐτὸ καὶ τὸ 1937 ἐγένετο ἡ συμφωνία τῆς Λυών, εἰς τὴν ὁποῖαν συμμετέσχον οὗσαι αἱ Μεσογειακαὶ Δυνάμεις, πλην τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ βάσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ὀργάνωσις διὰ τὴν συστηματικὴν ἐπιτοπτεῖαν τῆς Μεσογείου. Ἡ συμμαχικὴ ἀσφάλεια ἐπέβαλε τότε, ὄχι μόνον τὴν διατήρησιν τῶν θαλασσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐναερίων διὰ τῆς Μεσογείου συγκοινωνιῶν, πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν. Καὶ δι' αὐτὸ καὶ τότε ὅπως καὶ σήμερον, ἐξετιμήθη καὶ ἐκτιμᾶται ἡ ἀξία τοῦ «Ἑλληνικοῦ χώρου».

★

Τί εἶνε αὐτὸς ὁ «Ἑλληνικὸς χώρος»;...

Εἶνε ὁ χώρος ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ νιος Ἀμερικανὸς Πρόεδρος, καὶ πάλιν μὴ προειδοποιῶν τὴν Ἀγγλίαν, ἐξαπέλευεν ἀπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας Μήνυμα, διαπεραστικὸν ὡς βόμβα εἰς ἐπήκουον τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ὅπερ καὶ θὰ μείνῃ ἐν τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ἀθάνατον κειμήλιον μεγάλης πνευματικότητος ὑπερτέρας ἠθικότητος, ὕψους δογματῶν ἀνθρωπισμοῦ ὑπερανθρώπου, ἀρχῶν περιωπῆς καὶ πολιτικῆς ἀγνότητος ὀνειρώδους, ὕψους ὑπερηφάνου, πρωτοτυπίας, ἐντίμου θαρραλεότητος, ἱπποτισμοῦ καὶ μεγαλοκαρδίας, ἀρετῶν, αἰτίνας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χάρρυ Τρούμαν, ζητούντος νὰ βάλῃ τάξιν εἰς τὸν σαρδανάπολον αὐτὸν «ντουινιάν», ἐπαναφέρου εἰς τὴν μνήμην, πρὸς τιμὴν τῆς ἀμερικανικῆς ἡπείρου τὴν ἱερὰν μορφήν τοῦ Βασιγκτόνας!... Πρόκειται περὶ τῆς Ἑλλάδος.

ΧΡ. ΗΡ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

τῆς ἀνατολικῆς περιοχῆς τῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ποὺ καταλήγει νοτιῶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, καὶ δυτικῶς πέραν τῶν Ἰονίων νήσων. Μέσα εἰς τὸν «χώρον» αὐτὸν ὁ Ἑλληνισμὸς, ὁ ὁποῖος διετηρήθη ἐπὶ χιλιετηρίδας καὶ περιελάμβανε τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑλλάδα, δηλαδὴ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ τὴν Βόρειον Ἠπειρον ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Γενοῦσον ποταμὸν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀνατολὴν Ρωμυλίαν καὶ τὴν Θράκην, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον, τὰς Ἰονίους Νήσους, τὰς Κυκλάδας, τὰς Σποράδας, τὴν Δωδεκάνησον, τὴν Κρήτην, καὶ γεωλογικῶς καὶ γεωγραφικῶς, ὅπως ἀναφέρουν οὗσαι αἱ ἱστορίαι τοῦ κόσμου, τὴν Βιθυνίαν, τὴν Μισίαν, τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Λυδίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθὼς καὶ τὸν ἀκρίταν τοῦ Ἑλληνικοῦ νότου, μέσα εἰς τὸν «χώρον» αὐτὸν τὸν ἑλληνικόν, ποὺ ἐκυριαρχοῦσαν ἐπὶ αἰῶνας τῆς ἀνατολικῆς περιοχῆς τῆς Μεσογείου, ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ τὰς Βορείους ἐπαρχίας του τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ποὺ ἐκατοκοῦντο πάντοτε ἀπὸ συμπαγεῖς Ἑλληνικὰς μάζας, ἀπετέλουν πάντοτε τὰ ὄχιμὰ ἐναντίον τῆς βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς. Ὅπως ἀπετέλεσαν καὶ σήμερον. Διότι ἦσαν Ἑλληνίδες χώραι ποὺ ἐκρατοῦσαν (ὅπως κρατοῦν καὶ σήμερον) τοὺς ἀπὸ βορρᾶ ἐπιδρομεῖς καὶ κατὰ τὸν τρόπον μάλιστα, ὥστε κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς νὰ μὴ ἠμπορέσῃ νὰ τοὺς μεταβάλῃ τὸν ἑλληνικὸν τοὺς χαρακτήρα.

Αὐτὰ γράφει ἡ ἱστορία, αἱ ἱστορίαι ὅλου τοῦ κόσμου. Ποὺ τονίζουν εἰς τὰ συμπεράσματά τους, ὅτι ὁ σάκης εἶχεν ἀναγνωρισθῆ καὶ ἰσχυροποιηθῆ ὁ ἑλληνικὸς αὐτὸς «χώρος» εἰς τὴν Μεσόγειον, οὐδέποτε ἢ ἐλευθερία τῆς Εὐρώπης καὶ ὁ Δυτικὸς Πολιτισμὸς ἐκινδύνευσαν. Διότι ὁ Ἑλληνισμὸς τὸν εἶχε καταστήσει τὸ ἀκατάβλητον ὄχιμὸν τοῦ πολιτισμοῦ, κατὰ πάσης ἀσιατικῆς ἐπιδρομῆς. Καὶ εἶχε δημιουργήσει τὸν Αἰγαιωτικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν περίοδον...

Ἡ διακήρυξις τῶν Ἠπειρωτῶν, τῶν προσφύγων καὶ ὑποδούλων Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου, καὶ ὄλων τῶν ἀλυτρώτων ν' ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν τῶν πόθων, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε ἀποφασισμένος, ν' ἀξιοποιήσῃ τὰς συνεχεῖς δεκαετιῆς νίκας του. Καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ κάθε φάσιν τῆς ἀντιδράσεως ποὺ παρεμβάλλεται, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἐμπόδια εἰς τὸν ἐθνικὸν τοῦ δρόμον.

ΔΗΜ. Κ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Ἠπειρωτικά Νέα

Ὁ νέος Γενικός Διοικητὴς Ἠπείρου κ. Δ. Χατζηγάκης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Βάσει τοῦ προγράμματος «Πρόνοια» Ἐργασίας καὶ παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου Θεοφωτίου, τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὁδῶν ἐγίνον τὰ ἐγκαίρια διαφόρων ἀρῶν.

Ὁ Δήμαρχος Δελβινακίου κ. Χ. Λάμπρος ἠχορήγησε τὸν στρατηγὸν Θ. Τσακαλώτου καὶ τὸν ὑποστράτηγον Ἰωάννου διὰ τὴν μερίμνάν των ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁδὸν Δελβινακίου—Παγωνιανῆς.

Ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ Κέντρου Πρόνοιας Ἰωαννίνων 1000 κλινασκεπάσματα καὶ 1500 ζεῦγῃ ὑποδημάτων, προεργαμένα ἐκ τοῦ Διεθνούς Ὄργανισμοῦ Πρόνοιας Παίδων, πρὸς διανομὴν εἰς τὰ συμμοριόπληκτα τοῦ Παγωνίου.

Εἰς τοὺς ἀγρᾶς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων γίνεται διανομὴ ἀρότρων κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Παρὰ τῆς κοινότητος Ἑλένης κατετέθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 340.000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ Μνημείου τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἦρχισαν νὰ κατασκευάζονται αἱ γέφυραι Ἀσπραχολικοῦ, Ζίτσας καὶ Κερασσοῦ.

Οἱ φίλοι τοῦ στρατοῦ Ἠγεμονίτης παρεχώρησαν μάλλινα τάπητα εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

Παρὰ τοῦ Σουηδοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μέσῳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Σπυρίδωνος, ἀπεστάλη σημαντικὴ ποσότης ἱματισμοῦ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς κατόικους Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Φιλιπιάδος, Ἄρτης, Πρεβέζης, Ἰωαννίνων, Μετσόβου καὶ Κονίτης. Ἡ συνδρομα Σουηδίας Κόνστανε. ἐπεσκέφθη τοὺς παιδικὰς σταθμοὺς ὡς καὶ τὰς διαφόρους πόλεις ποὺ προορίζεται ὁ ἱματισμὸς.

Πλείστα σχολεῖα τῆς πρωτεύουσας ἀπέστειλαν εἰς σχολεῖα τῶν Ἠπειρωτικῶν χωρίων γραφικὴ ὕλη διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς.

Παρὰ Ἀθηναϊκῶν Ὄργανώσεων διὰ τῶν κ.κ. Καλοῦδη, Γούναρη καὶ Κουτσουμπάλη ἀπεστάλησαν εἰς Ἠπειρον 28 μεγάλα κίβρια μετ' οἰκιακὰ σκεῦη καὶ γεωργικὰ μηχανήματα διὰ τοὺς συμμοριόπληκτους.

Ἐπίσης αἱ κ.κ. Χριστομάνου καὶ Δουμιτρίου ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης ἀπέστειλαν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης υἱοθετηθὲν χωρίον Μακρονόρος διάφορα εἶδη πρὸς διανομὴν.

Τὰ σχολικὰ κτίρια τῶν κρινοτήτων Πρωτόπαιτα, Περάματος, Ἀσφάκας, Κρύας, Γεροπλάτωνου, Βασιλικῆ καὶ Μεγρᾶδων ἐπερατώθησαν.

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν διάνοξιν τῶν ὁδῶν Δωδώνης—Λάκκας Σουλίου καὶ Κατσαναχωρίου—Πραμάντων—Τζουμέρκων Τσιμόδου συνεχίζονται ἐντατικῶς.

Ἐπὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀπεφασίσθη ἡ ἱδρυσις Ἰατρείου εἰς Βίτσαν Ζαγορίου.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Χατζηγάστα Ἰωαννίνων ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ Ὑγεινῆς 890 ἑκατομμύρια δραχμαὶ διὰ τὰς ἀνάγκας του.

Οἱ βουλευταὶ Ε. Κ. Ε. κ. κ. Χούτας καὶ Ἰωάννου ἀπεσκέψθησαν τὸ Ἐθνικὸν Κόμματος (Ζέρβα).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Ζ. Ὁ. Ὁ. Θεσ/νίκη.— Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐχετε ἀπόλυτον δικαίον πλην ὅμως ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίζετε ὅτι πλείστα ὅσα συγχαρητήριος ἐπιστολὰς διὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ περιοδικοῦ μας δὲν δημοσιεύσαμεν πρὸ ὅλων δι' ἐνέφερον εἰς τὸ περιοδικόν. Αὐτοῦμεθα ὅτι τὴν ἰδίαν τύχην εἶχε καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐξαιρετικοῦ μας φίλου Ι.Χ.—Β. Ἀναστασίου ὁποῦλον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐχὰς. Περιμένομεν συνεργασίαν. Δὲς Α. Β.— Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ τὴν συμβολὴν σας διὰ τὴν διὰδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγγραφὴν βέβαιον συνδρομητῶν. Εἶνε καθήκον κάθε πατριώτου. Φ. Π.—Ε.Κ. (Λάρισα).— Ἀλήφθησαν ἐπιστολὰί σας. Ἐγγράφονται συνδρομηταὶ καὶ μὴ Ἠπειρώται, συντελοῦντες εἰς τὴν προσπάθειάν μας. Μ. Κ. (Ἰωάννινα) καὶ Χ.Λ.— Περιμένομεν ἐπιστολὰς καὶ νεώτερα. Ἀπὸ τῶν μαθητῶν Γεώργιον Πύρρον τοῦ Γυμνασίου Ἀλιβερίου—Εὐβοίας, ἐλάδομεν τὴν ἐπιστολήν καὶ ποιήματόν—μὲ τεχνικὰ ἀτέλεια— ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀραία Εὐβοίαν. Δημοσιεύομεν τὸ τελευταῖον τετράστιχον σχετικῶς καλύτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα πέντε:

«...Εὐβοία γραφικὸ νησί ἀφρόλουστη γοργόνα θὰ μοῦ θυμίζῃς πάντα σὺ δεύτερο Παρθενῶνα.»

Διαβάζετε περισσότερο στιχογραφικὴν καὶ ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν.— Αἱ ἀπαιτελλόμενα ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἰς τὰ Γραφεῖα μας, λαμβάνονται τακτικῶς. Τὸ περιοδικὸν μας ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἡμερήσιον, ἐδωμαδιαῖον καὶ περιοδικὸν Τύπον ἐπ' ἀνταλλαγῆ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ν.Β.Η.

Καταβάλλονται παρὰ τοῦ Προεδρείου ἐνέργειαι εἰς τὸν Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν χορηγίαν διὰ τοὺς ἀπόρους μερῆς τροφίμων, ρουχισμοῦ καὶ ὑποδήσεως. Ἐπίσης ἐπιμαζέχονται κατ' ὄλογο ὁποῦς συμμετέσχον τὰ Βορειοηπειρωτόπουλα καὶ ἐφέτος εἰς τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις τοῦ Ἰατρικοῦ ὑπὲρ τὰ 200. Οἱ γονεῖς ὡς φροντισοὶν διὰ μέσου τῆς Γραμματείας τῆς Νεολαίας μας διὰ τὴν ἐγκαίριον ἐγγραφὴν των πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου γίνεται ἡ ἐναρξίς τῶν ἐκδρομῶν τῆς Νεολαίας μας. Ἡ πρώτη ἐκδρομὴ θὰ πραγματοποιηθῆ τὴν Πρωτομαγιά εἰς Πάργηνα.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ»

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἰσχυρὸς Διευθύνσεως βάσει τοῦ Νόμου 1092)38

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΚΕΛΗΣ

Εἰσόδου 8 — Τηλ. 52.903

Διὰ τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν Ν. Ο. ΑΡΙΣΤΕΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Εἰσόδου 8. Τηλέφωνον 53.132. — Τυπογραφεῖα Πατησίων 63, Τηλ. 54.419.

Ἰσχυρὸς Τυπογραφεῖον ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Συνδρομαί :

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐτησίαν Δραχ. 35.000
Ἐξάμηνος » 20.000
Διὰ Συλλόγους » 100.000
Δι' Ἐταιρίας, Ὄργανώσεις, καὶ Τραπεζὰς » 150.000

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίαν Δολλ. 10
Ἐξάμηνος » 6
Διὰ Συλλόγους » 60
Δι' Ἐταιρίας καὶ Ὄργανώσεις » 50
Δι' Αἴγυπτον ἑτησίαν δολλ. 6

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ δνὴς Ὀλυμπία Μάνου ἐκ Πρεμετῆς ἔδωκεν ἀμοιβασίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τοῦ Εὐαγγέλου Κασάρη καὶ τὴν 10ην τρ. μηνὸς ἀντήλλαξαν ἐπισήμως ἀρραβῶνα. Παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς ΕΝΒΗ κ. Ἀλέξης Λαζάρης μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Χρήστου Μικέλη. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗ Α. ΜΑΣΣΙΟΥ

Εὐριπίδου 2

Σὰς ἐγγυᾶται τὸ καλορραμμένο κοστοῦμι σας

ΓΚΡΕΚΑ

Με τόσο μικρή
ποσότητα Κολυνός έχετε άφθονο

ΑΦΘΟΝ

πού δροσίζει και καθαρίζει

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 3.000